

FROM

DARKNESS

TO

LIGHT

INTRODUCTION

ENG Bulgaria has been experiencing a rapid decline in population over the last 30 years. As the population dwindles, there are fewer and fewer children to attend class, leading to the closure of several schools each year. Although some of the buildings have been renovated and repurposed as housing or hotels, many remain abandoned.

- What are the problems caused by depopulation?
- How to approach the problem of shrinking regions?
- How to adapt to change?
- What role do rural areas play in our societies?
- How should the school change?
- What is the school of the future?

The exhibition searches for answers and explores alternative futures in the context of continuing urban decline and rural flight. Through showcasing the work of photographer Alexander Dumarey, the pavilion provides a platform for debate and speculation on these pressing issues.

ITA Negli ultimi 30 anni la Bulgaria ha subito un rapido calo demografico. Con la diminuzione della popolazione, ci sono sempre meno bambini che frequentano le classi, il che porta alla chiusura di diverse scuole ogni anno. Sebbene alcuni edifici siano stati ristrutturati e riutilizzati come abitazioni o alberghi, molti rimangono abbandonati.

- Quali sono i problemi causati dallo spopolamento?
- Come affrontare il problema dello spopolamento in regioni in contrazione?
- Come adattarsi al cambiamento?
- Che ruolo hanno le aree rurali nelle nostre società?
- Come dovrebbe cambiare la scuola?
Qual è la scuola del futuro?

La mostra cerca risposte ed esplora futuri alternativi nel contesto del continuo declino urbano e della fuga dalle campagne. Attraverso l'esposizione del lavoro del fotografo Alexander Dumarey, il padiglione fornisce una piattaforma per il dibattito e la speculazione su questi temi urgenti.

BUL През последните 30 години населението на България намалява с бързи темпове. Заради обезлюђяването все по-малко деца посещават учебни занятия. Всяка година десетки училища замварят врати. Някои от сградите са ремонтирани и преустроени в жилища или хотели. Повечето от тях остават празни.

- Какви са проблемите, които водят след себе си обезлюђяването?
- Как да подходим към регионите с намаляващо население?
- Как га се адаптираме към промените?
- Каква е ролята на селските региони?
- Как може да се промени училището?
Какво е училището на бъдещето?

Изложбата търси отговори на тези въпроси и изследва едно различно бъдеще, в контекста на упадък на малките населени места и бягство от селските райони. Представяйки работата на фотографа Александър Думарей, павилионът предоставя платформа за дебати и възможни сценарии за бъдещето.

↗ SCHOOL YARD (1970) SOFIA, BULGARIA

SOURCE → BULGARIAN VISUAL ARCHIVE

EDUCATION

IS

THE

MOVEMENT

FROM

DARKNESS

TO

LIGHT

THEORETICAL

PART

“We are witnessing the beginnings of a vast trend change which promises to bring to a close a period of population growth that has lasted for several centuries. It can be shown that this great change is a byproduct of the demographic transition that unleashed a number of the forces leading to where we are today. The extent to which much of the developing world will follow the reproductive trends of the developed world, with their social and economic implications, is discussed. The decades ahead for much of the world will lead us into mostly uncharted territory that bears few similarities with past periods of population decline.”

DAVID S. REHER
"TOWARDS LONG-TERM POPULATION DECLINE: A DISCUSSION OF RELEVANT ISSUES"
2007

ITA “Stiamo assistendo all'inizio di un vasto cambiamento di tendenza che promette di chiudere un periodo di crescita demografica durato diversi secoli. Si può dimostrare che questo grande cambiamento è un sottoprodotto della transizione demografica che ha scatenato una serie di forze che hanno portato al punto in cui ci troviamo oggi. Si discute in che misura gran parte del mondo in via di sviluppo seguirà le tendenze riproduttive del mondo sviluppato, con le relative implicazioni sociali ed economiche. I decenni a venire per gran parte del mondo ci condurranno in un territorio per lo più inesplorato, che presenta poche analogie con i passati periodi di declino demografico.”

DAVID S. REHER (2007)

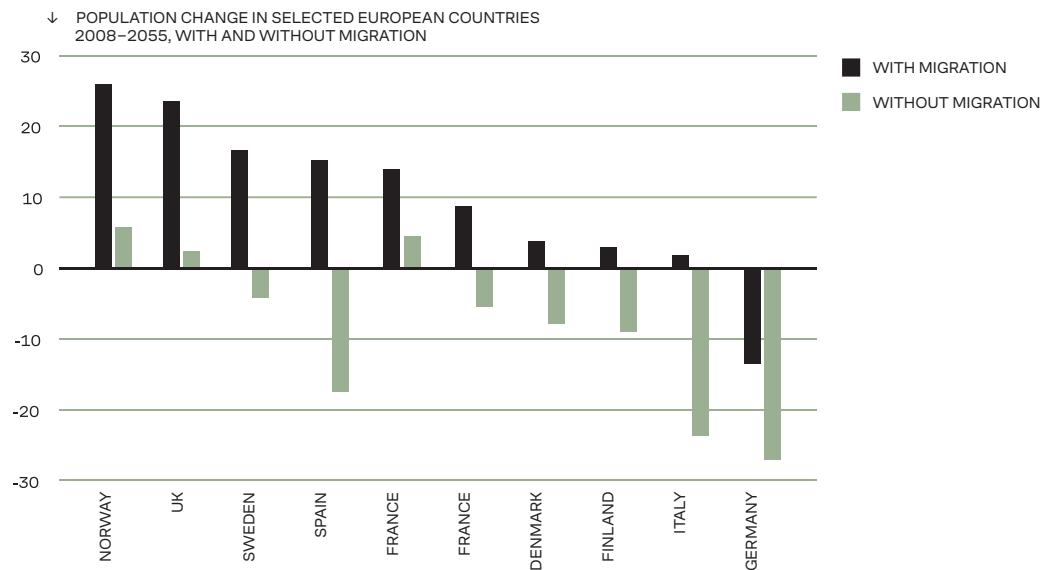
BUL „Свидетели сме на началото на рязка промяна в менденциите, която предрича край на период на ръст на населението, продължил няколко века. Може да се мърди, че тази голяма промяна е продукт от демографския преход, който освобождава редица сили, водещи до ситуацията, в която сме днес. До каква степен развиращият се свят ще последва менденциите в развитите държави, с техните социални и икономически последици е спорен. Бъдещето за голяма част от света ще ни отведе в предимно неизследвана територия, без аналог с изминалите периоди на намаляване на населението.“

ДАВИД РЕХЕР (2007)

ENG FROM DARKNESS TO LIGHT GLOBAL TRENDS

For the first time in human history a long lasting decline of the population is the result of ageing and not caused by events such as famine, war or sickness. Multiple surveys show that in the coming years the population of the planet will decline or slow its growth.

There are multiple consequences of depopulation, and can be both positive – improved environment and climate, but also frightening – scenarios linked to economic, political instability and social decay.

ENG DEMOGRAPHY

LILYANA TODOROVA

IN BULGARIA

Since the beginning of the 1990s until today, the population of Bulgaria has decreased by nearly 38%. Only in the last decade, the decline was of more than 844,000 people.

Forecasts indicate a deepening demographic crisis, with the population of the country expected to decrease by another 22% in the next 30 years.

Parallel to these processes, as early as the 1950s, processes of intensified urbanisation began in the country. Up to this day, the internal migration flow continues to be higher in the direction from villages to cities.

These statistics find their most obvious physical manifestation in the depopulation of vast territories and the disappearance of many villages from the map of the country, turning the landscape between the few populated areas into demographic deserts.

At present, 26.7% of the population of the country inhabits 95% of the populated areas.

ENG DEPOPULATION OF VILLAGES

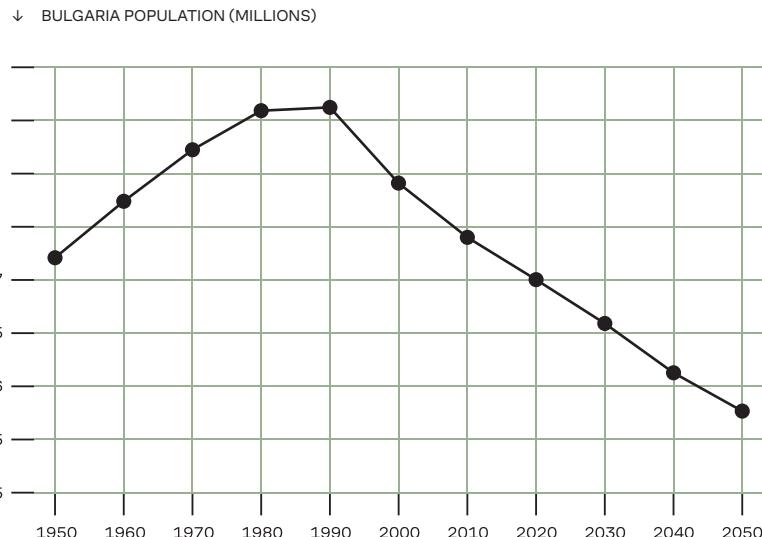
As of 2021, 73.3% (4,782,064 people) of the Bulgarian population live in cities, while 26.7% (1,737,725 people) live in villages. Every third person (35.5% of the population) lives in one of the six largest cities (Sofia, Plovdiv, Varna, Burgas, Ruse, and Stara Zagora).

As a result, 167 out of all 4,998 villages in the country have no permanent inhabitants. Additionally, 425 villages have a single-digit number of permanent residents. The most depopulated rural regions are in the Gabrovo, Veliko Tarnovo, and Kardzhali regions.

Historically, the economy and population of Bulgaria have been decentralised. Since the time of the Bulgarian National Revival, every small village has had its own school or small community centre, which has developed its own cultural and educational activities. Therefore, Bulgarian villages possess a rich history and a strongly expressed identity. The threat of the disappearance of villages is a threat to the disappearance of ethnographic diversity and a large part of the diversity of the territory.

Rural regions may have similar demographic problems in various parts of the world, but as architecture and cultural heritage, they carry their individuality both at the national and local levels.

Therefore, it is entirely logical today to focus some of our attention on these unknown, small population centres and rethink their role in the modern world.

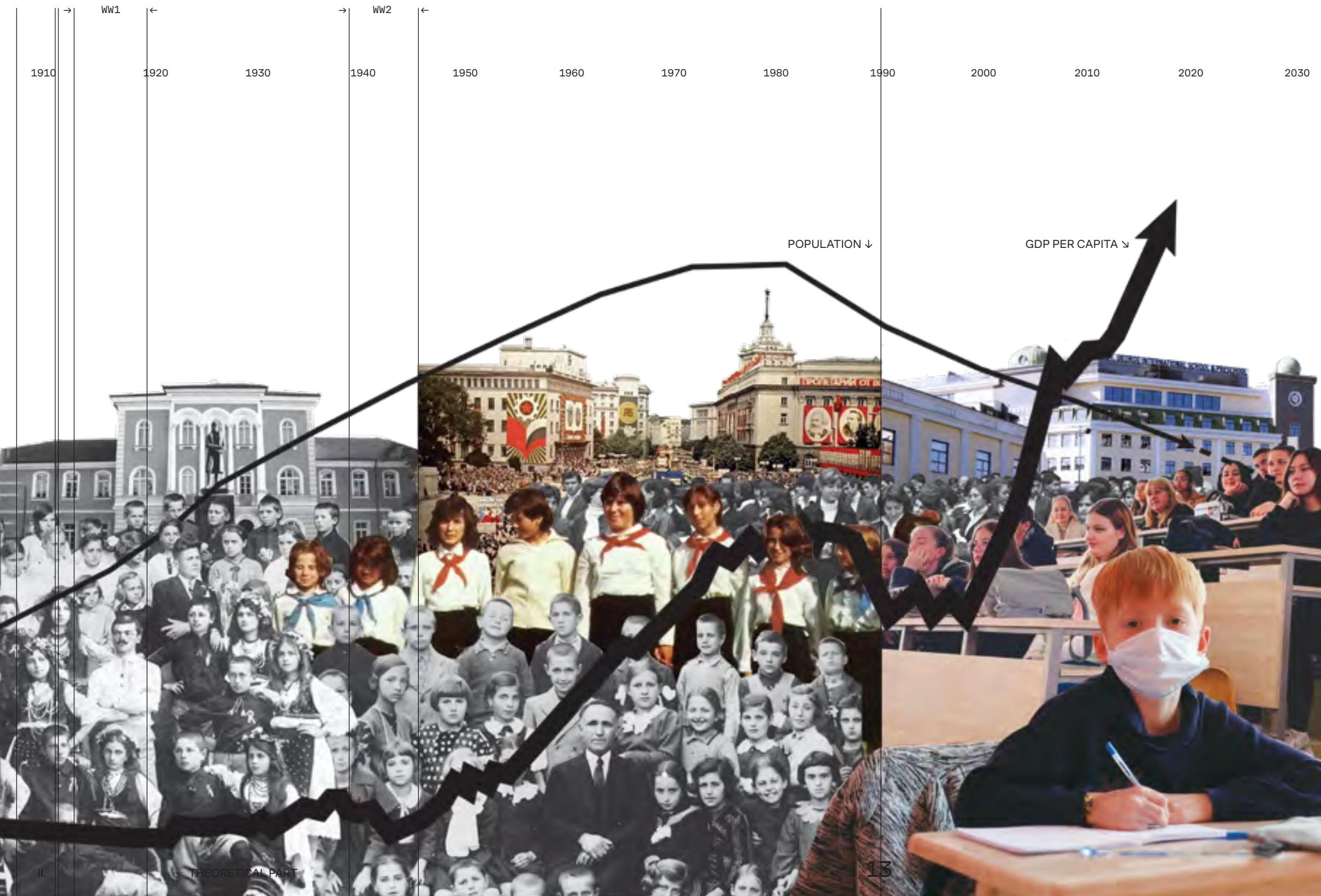
↓ DECLARATION OF INDEPENDENCE

↓ PEOPLE'S REPUBLIC OF BULGARIA

↓ REPUBLIC OF BULGARIA

↓ 1ST BALKAN WAR

↓ 2ND BALKAN WAR

ENG THE MODERN ROLE OF RURAL REGIONS

Societies living far from large cities have a different attitude towards the environment, and this is reflected in the characteristics of local architecture. Cultural heritage and natural landmarks in villages are highly palpable and increasingly attracting interest.

Natural resources in rural regions such as clean air, water, quality arable land, non-industrially produced food, and others represent essential values and are also subject to protection.

Modern humans are increasingly tired of the artificial environment that surrounds them. Our lives are oversaturated with identical objects, mainly produced synthetically.

A well-developed state system in better developed countries offers many conveniences and facilities for a better and peaceful life, but it also limits the individual. The era of consumer society has generated a new wave that aims to reject constant consumption and revive the love for a nature-friendly way of life.

In response, more and more people feel the need for time spent in different surroundings: in tangible contact with pastoral landscapes and nature. The favourable climate and unique primitiveness of Bulgarian villages, as well as their economic accessibility, attract more and more digital nomads who can be a potential driving force for their preservation.

↗ STUDENTS CULTIVATING THE GARDEN AROUND THE SCHOOL

1932, MALOMIR VILLAGE

MUNICIPALITY TOUNDZHA (YAMBOL DISTRICT)

УЧИЛИЩНА ГАДИНА, овощна и зеленчукова, обзаведена през 1932 г.

SOURCE → STATE AGENCY ARCHIVES

I^A DEMOGRAFIA DELLA BULGARIA

Dal principio degli anni '90 ad oggi, la popolazione della Bulgaria è diminuita di quasi il 38%. Solo nell'ultimo decennio, il calo è stato di oltre 844.000 persone.

Le previsioni indicano un approfondimento della crisi demografica, con l'aspettativa che la popolazione del paese diminuisca ulteriormente del 22% nei prossimi 30 anni.

Parallelamente a questi processi, fin dagli anni '50, sono iniziati processi di urbanizzazione intensificata nel paese. E ancora oggi, il flusso migratorio interno continua ad essere più alto nella direzione dai villaggi alle città.

Queste statistiche trovano la loro manifestazione fisica più evidente nella depopolazione di vaste aree e nell'abbandono di molti insediamenti dalla mappa del paese, trasformando il paesaggio tra le grandi aree popolate in deserti demografici.

Attualmente, il 26,7% della popolazione del paese abita il 95% dei luoghi abitati.

SOPOLAMENTO DEI VILLAGGI

Nel 2021, il 73,3% della popolazione della Bulgaria (4.782.064 persone) vive nelle città, mentre il 26,7% (1.737.725 persone) vive nei villaggi. Ogni terzo abitante (35,5% della popolazione) vive in una delle sei città più grandi (Sofia, Plovdiv, Varna, Burgas, Ruse e Stara Zagora).

Di conseguenza, 167 dei 4.998 villaggi del paese non hanno neanche un abitante permanente. Inoltre, 425 villaggi hanno meno di dieci abitanti permanenti. Le regioni rurali nelle regioni di Gabrovo, Veliko Tarnovo e Kardzhali sono le più spopolate.

Storicamente, l'economia e la popolazione della Bulgaria erano decentralizzate. Sin dal periodo del Risorgimento bulgaro, ogni piccolo villaggio aveva la propria scuola o un piccolo centro comunitario che promuoveva la propria attività culturale ed educativa. Per questo motivo, i villaggi bulgari hanno una ricca storia e una forte identità culturale. La minaccia della scomparsa dei villaggi rappresenta una minaccia per la diversità etnografica e gran parte della diversità territoriale.

Le regioni rurali possono avere problemi demografici simili in diverse parti del mondo, ma come architettura e patrimonio culturale, portano la propria individualità sia a livello nazionale che locale.

Pertanto, oggi ha perfettamente senso concentrare parte della nostra attenzione su questi luoghi abitati sconosciuti e piccoli e riconsiderare il loro ruolo nel mondo contemporaneo.

LA CONTEMPORANEA IMPORTANZA DELLE REGIONI RURALI

Le società che vivono lontano dalle grandi città hanno un atteggiamento diverso nei confronti dell'ambiente circostante e questo si riflette anche nelle caratteristiche dell'architettura locale. Il patrimonio culturale e le bellezze naturali dei villaggi sono fortemente percepibili e attraggono sempre più interesse.

Le risorse naturali delle regioni rurali come l'aria pulita, l'acqua, la terra coltivabile di qualità, il cibo prodotto in modo non industriale e altro ancora, rappresentano un valore essenziale e sono anche oggetto di protezione.

L'uomo contemporaneo è sempre più stanco dell'ambiente artificiale che lo circonda. La nostra vita è sovraccarica di oggetti identici, prodotti in modo industriale, principalmente da materiali sintetici.

Il ben sviluppato sistema statale dei paesi più sviluppati offre molte comodità e facilità per una vita migliore e tranquilla, ma limita anche l'uomo. L'era della società dei consumi ha generato una nuova ondata che mira a negare il consumo continuo e a far rivivere l'amore per uno stile di vita in armonia con la natura.

In risposta, sempre più persone sentono il bisogno di trascorrere del tempo in ambienti diversi: in contatto tangibile con paesaggi pastorali e natura. Il clima favorevole e l'unicità della primitività dei villaggi bulgari, così come la loro accessibilità economica, attirano sempre più nomadi digitali che possono rappresentare una forza trainante potenziale per la loro preservazione.

BUL СВЕТОВНИ ТЕНДЕНЦИИ

За първи път в човешката история продължителен спад на населението е резултат от стареене, а не на процеси като война, болести. Множеството изследвания показват, че в следващите години населението на планетата ще намалее или най-малко устойчиво ще забави ръста си.

Последиците от обезлюдяването са много и могат да бъдат както положителни – подобрения в околната среда и климатата, така и негативни – сценарии свързани с икономическа, политическа нестабилност, и социален разпад.

ДЕМОГРАФИЯ НА БЪЛГАРИЯ

От началото на 90-те години на ХХв. до днес населението на България е намаляло с близо 38%. Само през последните десет години спадът е от над 844 хиляди души. Прогнозите сочат за задълбочаване на демографската криза, като се предполага че в следващите 30 години, населението на страната ще намалее с още 22%.

Паралелно с тези процеси, още през 50-те години на ХХв., започват процеси на засилена урбанизация. И до днес вътрешния миграционен поток продължава да бъде по-висок в направление от селата към градовете.

Тези статистики намират най-явното си физическото проявление в обезлюдяването на широки територии и отпадането на много селища от картата, превръщайки пейзажа между големите населени места в демографски пустини.

В момента 26,7% от населението на страната обитава 95% от населените места.

ОБЕЗЛЮДЯВАНЕ НА СЕЛАТА

Към 2021 в градовете в България живеят 73,3% от населението (4 782 064 души), а в селата – 26,7% (1 737 725 души). Всеки трети (35,5% от населението) живее в някой от шестте най-големи града (София, Пловдив, Варна, Бургас, Русе и Стара Загора).

В следствие на това 167 от всички 4998 села в страната нямамо нито един постоянен обитател. Отделно, 425 села имат едноциличен брой постоянни жители. Най-обезлюдени са селските региони в областите Габрово, Велико Търново и Кърджали.

В исторически план, икономиката и населението на България са били десентрализирани. Още от времето на Българското Възраждане, всяко малко селце е имало свое училище или малък общностен център, които раздават собствена културна и просветна дейност. Затова българските села притежават богата история и силно изявена идентичност. Запахата от изчезването на селата е заплаха за изчезването на етнографското разнообразие и голяма част от разнообразието на територията.

Селските региони могат да имат сходни проблеми в демографско отношение в различни части на света, но като архитектура и културно наследство носят своята индивидуалност както на национално, така и на локално ниво.

Затова съвсем логично е днес да насочим част от вниманието си към тези безизвестни, малки населени места и да преосмислим тяхната роля в съвременния свят.

СЪВРЕМЕННАТА РОЛЯ НА СЕЛСКИТЕ РЕГИОНИ

Обществата, живеещи далеч от големите градове, имат различно отношение към околната среда и това се отразява и в харacterистиките на местната архитектура. Културното наследство и природните забележителности в селата са силно осезаеми и привличат все по-голям интерес.

Природните ресурси на селските региони като чист въздух, вода, качествена обработваема почва, неиндустриално произведена храна и други, представляват съществена ценност и също са обект на опазване.

Съвременният човек е все по-уморен от изкуствената среда, която го заобикаля. Животът ни е пренаслен с идентични предмети, произведени по индустриален начин, предимно от синтетични материали.

Добре развитата държавна система на по-развитите страни предлага много удобства и улеснения за по-добър и спокоен живот, но и ограничава човека. Ерама на консуматорското общество, породи след себе си нова вълна, която цели да отрече непрестанното потребление и да възроди любовта към природосъобразния начин на живот.

В отговор все повече хора изпитват потребността от време, прекарано в различна обстановка: в осезаем досег с пасторалния пейзаж и природата. Благоприятният климат и своеобразната първобитност на българското село, както и икономическата достъпност, привлича все повече гигантски номади, които могат да бъдат поменциален двигател за опазването им.

ENG

REINTERPRETING DECLINE

VÍCTOR MUÑOZ SANZ

How to make sense of decline and how to move forward are some one of the questions that come to mind in view of the consequences of population shrinkage and rural flight in Bulgaria and presented in this exhibition. Empty schools, once a symbol of a political project of territorial equality, have come to embody the consequences of years of disinvestment and loss of economic opportunities. They tell a story that has parallelisms with other stories of decline, particularly around the abandonment of company towns. Debatably, the engagement of factory owners with the built and social environment in company towns did a difference to their workers—in their onset, these communities were filled with life and optimism about the future. In the same way as with Bulgarian schools, the contemplation of the transformation, decay or ruining of these pieces of industrial heritage inevitably causes nostalgia.

Yet, positively, they left as legacy enduring pieces of architecture and urbanism, physical and social infrastructure as a byproduct. By unfolding these intended and unintended outcomes of those social and spatial projects over time, and grounding them in contemporary questions on social justice, sustainability, and resilience, they manifest themselves as inspirational evidence on how to deal with reuse after decline. Despite these being symbiotic ‘acts of collaboration’ of designers with political or corporate interests—marked by self-interest and short-term thinking—a careful reading in the long durée shows how in some cases these aspects were outlived by the ulterior social and ideological motives embedded in a design by its authors and makers. For most of these designers, these projects for factories, workers’ housing and social infrastructure were steps towards desirable alternative futures. They were latent instruments for the construction of a new society.

The reinterpretation of ‘failed’ visionary projects and their outcomes may reveal new areas, scales, and modes of activism and agency for designers to anticipate cycles of booms and busts. The story of these places shows that there are multiple forms for works and ideas of design to persist and coexist with disruptive forces of contemporary development. For example, by leaving on site conditions and networks for social gathering and empowerment, anticipating contingency, and locking in the built environment certain outcomes through the design of landscapes and infrastructures. Shaped by a set of disparate historical trajectories, traces of past visions still condition the image, form, quality, and development of the places they sit on, either in an intended or an unintended way. By looking at built heritage with optimism and intention, we can assert with renewed optimism the unsuspected possibility for designers to regain agency in the reimagination of the future, and, in a way, design the ruins we would like to inhabit.

ITA RINTERPRETARE IL DECLINO

VÍCTOR MUÑOZ SANZ

Come dare un senso al declino e come andare avanti sono alcune delle domande che vengono in mente alla luce delle conseguenze della contrazione della popolazione e della fuga dalle campagne in Bulgaria, presentate in questa mostra. Le scuole vuote, un tempo simbolo di un progetto politico di uguaglianza territoriale, sono diventate l'incarnazione delle conseguenze di anni di disinvestimenti e di perdita di opportunità economiche. Raccontano una storia che ha dei parallelismi con altre storie di declino, in particolare l'abbandono delle company town. È discutibile che l'impegno dei proprietari delle fabbriche con l'ambiente costruito e sociale delle company town abbia fatto la differenza per i loro lavoratori: all'inizio, queste comunità erano piene di vita e di ottimismo per il futuro. Come nel caso delle scuole bulgare, la contemplazione della trasformazione, del decadimento o della rovina di questi pezzi di patrimonio industriale provoca inevitabilmente nostalgia.

Tuttavia, in positivo, hanno lasciato in eredità pezzi duraturi di architettura e urbanistica, infrastrutture fisiche e sociali come prodotto secondario. Illustrando i risultati, voluti e non voluti, di questi progetti sociali e spaziali nel corso del tempo, e fondandoli su questioni contemporanee di giustizia sociale, sostenibilità e resilienza, essi si manifestano come prove ispiratrici su come affrontare il riutilizzo dopo il declino. Nonostante si tratti di "atti di collaborazione" simbiotici di progettisti con interessi politici o aziendali, segnati dall'interesse personale e dal pensiero a breve termine, un'attenta lettura nel lungo periodo mostra come in alcuni casi questi aspetti siano stati superati dalle ulteriori motivazioni sociali e ideologiche incorporate in un progetto dai suoi autori e realizzatori. Per la maggior parte di questi progettisti, questi progetti di fabbriche, alloggi per i lavoratori e infrastrutture sociali erano passi verso futuri alternativi desiderabili. Erano strumenti latenti per la costruzione di una nuova società.

La reinterpretazione di progetti visionari "falliti" e dei loro esiti può rivelare nuove aree, scale e modalità di attivismo e agenzia per i designer, per anticipare i cicli di boom e bust. La storia di questi luoghi dimostra che esistono molteplici forme di persistenza e coesistenza delle opere e delle idee di design con le forze dirompenti dello sviluppo contemporaneo. Ad esempio, lasciando sul posto condizioni e reti di aggregazione sociale e di empowerment, anticipando la contingenza e bloccando nell'ambiente costruito determinati risultati attraverso la progettazione di paesaggi e infrastrutture. Plasmate da un insieme di traiettorie storiche disparate, le tracce delle visioni passate condizionano ancora l'immagine, la forma, la qualità e lo sviluppo dei luoghi in cui si trovano, in modo voluto o non voluto. Guardando al patrimonio costruito con ottimismo e intenzione, possiamo affermare con rinnovato ottimismo l'insospettabile possibilità per i progettisti di riappropriarsi del potere di reimmaginazione del futuro e, in un certo senso, di progettare le rovine che vorremmo abitare.

BUL ПРЕОСМИСЛЯНЕ НА ПРОЦЕСИТЕ

ВИКТОР МУНЬОЗ САНЦ

Как га осмислим упадъка и как га продължим напред – това са някои от въпросите, които възникват с оглед на последиците от намаляването на населението и бъгството от селските райони в България и които са представени в тази експозиция. Празните училища, някога символ на политическия проект за териториално равенство, са станали олицетворение на последиците от годините на незадимресованост и загуба на икономически възможности. Те разказват история, която има паралели с други истории на упадък, особено с изоставянето на индустриалните градове на Запад. Спорно е, дали ангажираността на собствениците на фабрики със застроената и социалната среда в такива градове е имала значение за техните работници – в началото тези общности са били изпълнени с живот и оптимизъм за бъдещето. По същия начин, както при българските училища, наблюдаването на трансформацията, разпадането или разрушаването на тези части от индустриалното наследство неизбежно предизвикваnostalgia.

И все пак, в положителен план, те са оставили във времето трайни образци на архитектура и урбанизъм, физическа и социална инфраструктура като страничен продукт. Разглеждайки планираните, но и непредвидени резултати от социалните и пространствени проекти и съпоставяйки ги със съвременни проблеми за социална справедливост, устойчивост и природосъобразност, те се проявяват като възхновяващо доказателство за това как га се справим с повторното използване след упадъка. Въпреки че става дума за симбиотични "актове на сътрудничество" на проекти с политически или корпоративни цели, белзани от личен интерес и краткосрочно мислене, вниманието прочут във всички план показва как в някои случаи тези аспекти са надживени от скритите социални и идеологически момиви, заложени в проекта от неговите създатели. За повечето архитекти работата по тези фабрики, работнически жилища и социална инфраструктура са били стъпка към желано алтернативно бъдеще. Те са били инструменти за изграждане на ново общество.

Преосмислянето на "провалените" визионерски проекти и техните резултати може да разкрие нови хоризонти, мащаб и начини на активност и намеса за архитектите с цел да се предвидят циклите на подем и спад. Историята на тези пространства показва, че има многообразни начини, в които проектиранските идеи могат да се запазят и да съществуват, въпреки геоструктивните процеси в съвременното общество. Това може да стане чрез опазването на механизми и мрежа за социално събиране и обlastяване, предвиждане на непредвидени обстоятелства и фиксиране в застроената среда на определени резултати чрез проектиране на ландшафт и инфраструктура. Оформени от набор от различни исторически траектории, следите от минали визии все още определят образа, формата, качеството и разделящото на местата, на които се намират. Гледайки на архитектурното наследство с оптимизъм и ентузиазъм, можем да утвърдим неподозирания шанс за проектираните да са възвърнати инициативата в преосмислянето на бъдещето и в известен смисъл да проектират руините, които бихме искали да обитаваме.

↑ SECONDARY SCHOOL "PAZARSKA", 1940
TOWN OF PRAZGOVO PAZARDZHICHI DISTRICT

↓ STUDENTS FROM PRIMARY SCHOOL IN SESTRIMO VILLAGE
1925-1926
(PAZARDZHIK DISTRICT)

БЕЗПЛАТНА УЧЕН. ТРАПЕЗАРИЯ,
открита през 1935. г.

"FREE SCHOOL CANTEEN, OPENED IN 1935"

SOURCE → STATE AGENCY ARCHIVES

ENG EDUCATION
ARCHITECTURE
SOCIAL AND
FOR CHANGE

LILYANA TODOROVA

What do we mean when we talk about architecture for social change? Usually, we refer to small interventions and gestures that change the quality of life in a given area, promote the creation of new jobs, and create a proper environment for cultural and educational activities.

In most Bulgarian villages, the range of public buildings necessary for the functioning of the community was created early on in history, but has since then been abandoned and is currently in a state of disrepair. Over the past 30 years, 1,435 schools have been closed in Bulgaria, and most of their buildings are now empty.

ENG EDUCATIONAL INFRASTRUCTURE: INSTRUMENT FOR NEW REALITIES

By adopting a model for territorial development that highlights what already exists and has the potential to continue to do so, we can say that abandoned schools and other public buildings can be a catalyst for the development of depopulated rural regions. However, these changes should be based on a combination of knowledge about the territory and quality architectural intervention, and should first and foremost benefit local residents, before attracting tourist interest and economic value.

In the era of post-COVID and digitization throughout all aspects of our lives, we can dare to imagine that with reconstruction and adaptation, school infrastructure can be transformed into a coworking space, a tourist base, a summer school, or another type of community center: they can become instruments for the development and revitalization of rural areas. In order for this change to be of value and sustain over time, together with attracting new permanent and temporary visitors, the function of the adapted buildings must be inclusive and towards local residents, stimulating the development of those who are committed to the territory, creating conditions for qualitative education, group activities, and social support.

With the appearance of a successful transformation that combines the educational-cultural aspect, that stimulates the human resources of a given place and the economic aspect, that follows from tourist interest, the next step would be to ensure that we create conditions and paths that stimulate the creation of other similar examples. And since the most charming places are often lost in the interior, where depopulation and the lack of work, have minimized the possibility of social and economic growth, these separate "new realities" need to work in a network.

It is good to seek an integrated approach to development that takes advantage of existing resources and stimulates potential ones. For instance, in a municipality like Popovo, Bulgaria (population 30,676), 50% of the people

live in the town, while the rest are scattered among 34 villages. Each of these villages possesses a specific characteristic – a cultural heritage, well-forgotten craft knowledge, or natural landmark – that can be highlighted and turned into a key asset for the development not only of that particular village but also of the region. If a quality educational and cultural environment is established in one of these villages, through the adaptation and reuse of existing buildings, it would enrich the lives of the local population and help build human capacity to actively participate in the conservation and development of the region.

The time for these changes is upon us, and the change is already in motion. Evidence of this can be seen in the numerous small and seemingly insignificant initiatives scattered throughout the rural regions. What is important now is to take action to promote these changes, which will allow for their even distribution and provoke social and economic value from the natural and cultural resources available in each village. The physical dimension of these actions is related to architectural interventions that respect the rural landscape as heritage: its fertile land, morphology, all physical features, vegetation, rural buildings and centers, local construction techniques using natural materials, and all cultural and ecological links between them.

IN NEW EDUCATION

REALITIES

Just like the workspace, the school is no longer just a building and is no longer tied to a specific location. Education is changing and adapting to the characteristics of modern times. People in both small and large population centers are much more flexible, and sources of knowledge and skills are numerous

"The role of the teacher has changed – they must be a facilitator who supports and organizes learning, with the student at the center. Modern teachers must be innovators, generate ideas, implement quality education focused not on memorizing facts and events, but on acquiring practical, applicable skills and developing techniques for effective learning.

Project-based learning and the implementation of modern technologies help achieve educational standards and sometimes even exceed expected results in the subject. Working on the final product stimulates students' communicative and digital competence, as well as the development of skills necessary for life beyond school.

Schools in small communities, but with quality physical and technological environments, with areas for relaxation, creativity, and sports, become favorite workplaces for teachers and motivate them to develop even more. The attributes of modern education are relative to the scale of the community. This achieves high-quality education in an egalitarian educational process. All children have access to quality education."

LINA YANBASTIEVA-PETROVA
TEACHER FROM SHUMEN

VIRTUAL WALKTHROUGH SNAPSHOTS ↗

THEORETICAL PART

CAN HIGH-QUALITY EDUCATION INFLUENCE THE DEMOGRAPHIC CRISIS?

"High-quality education is an investment in the future and a prerequisite for economic growth. In the long run, it can have a positive effect on the demographic crisis in the country. The connection between vocational education and the labor market and business is a significant mechanism for influencing the demographic balance in individual regions. Statistics show that the demography of the uneducated provokes emigration of educated Bulgarians. High-quality education can also change this trend, as educated parents set higher educational goals for their children, which would lead to their successful realization in the country."

LINA YANBASTIEVA-PETROVA
TEACHER FROM SHUMEN

The change of the current paradigm, both in education and territorial distribution, is necessary on a global scale, but it is more tangible in Bulgaria and other Eastern European countries. The combination of a hands on approach in education and an improved physical environment could be a "movement from darkness to light." It is necessary for this transition to allow us to use resources, such as soil, natural construction materials, art and crafts and transform them into a driving force for building an environment that meets the needs of the post-modern or digital nomad with the ecosystem in which they live and work.

IT A EDUCAZIONE PER IL CAMBIAMENTO SOCIALE E ARCHITETTURA

LILYANA TODOROVA

Cosa intendiamo quando parliamo di architettura per il cambiamento sociale? Solitamente, ci riferiamo a piccole iniziative e gesti che cambiano la qualità della vita in un'area determinata, promuovono la creazione di nuovi posti di lavoro e creano un ambiente adeguato per attività culturali ed educative.

Nella maggior parte dei villaggi bulgari, la gamma di edifici pubblici necessari per il funzionamento della comunità è stata creata molto tempo fa nella storia, ma da allora è stata abbandonata e attualmente si trova in uno stato di abbandono. Negli ultimi 30 anni, in Bulgaria sono state chiuse 1.435 scuole e la maggior parte dei loro edifici sono ora vuoti.

INFRASTRUTTURE EDUCATIVE: STRUMENTO PER LE NUOVE REALTÀ

Adottando un modello di sviluppo territoriale che evidenzia ciò che esiste già e ha il potenziale per continuare ad esistere, possiamo dire che le scuole abbandonate e gli altri edifici pubblici possono essere un catalizzatore per lo sviluppo delle regioni rurali spopolate. Tuttavia, questi cambiamenti dovrebbero essere basati su una combinazione di conoscenza del territorio e interventi architettonici di qualità, e dovrebbero prima di tutto beneficiare i residenti locali, prima di attirare l'interesse turistico e il valore economico.

Nell'era post-COVID e di digitalizzazione di tutti gli aspetti della nostra vita, possiamo osare immaginare che attraverso la ricostruzione e l'adattamento, le infrastrutture scolastiche possano essere trasformate in uno spazio di coworking, una base turistica, una scuola estiva o un altro tipo di centro comunitario: possono diventare strumenti per lo sviluppo e la revitalizzazione delle aree rurali. Affinché questo cambiamento sia di alta qualità e sostenibile nel tempo, insieme all'attrazione di nuovi visitatori permanenti e temporanei, la funzione degli edifici adattati deve essere inclusiva e rivolta ai residenti locali, stimolando lo sviluppo di coloro che sono impegnati nel territorio, creando condizioni per l'istruzione di qualità, attività di gruppo e supporto sociale.

Con l'aspetto di una trasformazione di qualità che combina l'aspetto educativo-culturale che stimola le risorse umane di un luogo e l'aspetto economico che deriva dall'interesse turistico, il passo successivo sarebbe assicurarsi di creare condizioni e percorsi che stimolino la creazione di altri esempi simili. E poiché i luoghi più affascinanti spesso si trovano nell'entroterra, dove la spopolazione prima e poi la mancanza di lavoro hanno minimizzato la possibilità di crescita sociale ed economica, queste "nuove realtà" separate devono lavorare in rete.

È bene cercare un approccio integrato allo sviluppo che sfrutta le risorse esistenti e stimoli quelle potenziali. Ad esempio, in un comune come Popovo, in Bulgaria (popolazione 30.676), il 50% delle persone vive in città, mentre il resto è disperso in 34 villaggi. Ognuno di questi villaggi possiede una caratteristica specifica – un patrimonio culturale, una conoscenza artigianale dimenticata, un punto di riferimento naturale – che può essere evidenziata e trasformata in un'importante risorsa per lo sviluppo non solo di quel villaggio, ma anche della regione. Se si stabilisce un ambiente educativo e culturale di qualità in uno di questi villaggi, attraverso l'adattamento e il riutilizzo degli edifici esistenti, arricchirebbe la vita della popolazione locale e aiuterebbe a costruire la capacità umana di partecipare attivamente alla conservazione e allo sviluppo della regione.

Il momento per questi cambiamenti è arrivato, e il cambiamento è già in atto. La prova di questo si può vedere nelle numerose piccole e apparentemente

insignificanti iniziative sparse nelle regioni rurali. Quello che è importante ora è agire per promuovere questi cambiamenti, che permetteranno la loro distribuzione uniforme e provocheranno valore sociale ed economico dalle risorse naturali e culturali disponibili in ogni villaggio. La dimensione fisica di queste azioni è legata alle interventi architettoniche che rispettano il paesaggio rurale come patrimonio: la sua terra fertile, la morfologia, tutte le caratteristiche fisiche, la vegetazione, i centri e gli edifici rurali, le tecniche di costruzione locali che utilizzano materiali naturali, e tutte le connessioni culturali ed ecologiche tra di loro.

NUOVE REALTÀ NELL'EDUCAZIONE

Proprio come l'ufficio, la scuola non è più solo un edificio e non è più legata a una posizione specifica. L'educazione sta cambiando e si sta adattando alle caratteristiche dei tempi moderni. Le persone, sia nei piccoli che nei grandi centri abitati, sono molto più mobili, e le fonti di conoscenza e competenze sono numerose.

"Il ruolo dell'insegnante si è cambiato – devono essere facilitatori che supportano e organizzano l'apprendimento, con lo studente al centro. I docenti moderni devono essere innovatori, generare idee, implementare un'istruzione di qualità focalizzata non sulla memorizzazione di fatti ed eventi, ma sull'acquisizione di competenze pratiche ed applicabili e sulla sviluppo di tecniche per un apprendimento efficace."

L'apprendimento basato su progetti e l'implementazione di tecnologie moderne aiutano a raggiungere gli standard educativi e talvolta addirittura superano i risultati attesi nella materia. Lavorare sul prodotto finale stimola la competenza comunicativa e digitale degli studenti, così come lo sviluppo di competenze necessarie per la vita al di fuori della scuola.

Le scuole nelle piccole comunità, ma con ambienti fisici e tecnologici di qualità, con aree per il relax, la creatività e lo sport, diventano posti di lavoro preferiti dai docenti e li motivano a svilupparsi ancora di più. Gli attributi dell'istruzione moderna sono relativi alla scala della comunità. Ciò consente di raggiungere un'istruzione di alta qualità in un processo educativo egualitario. Tutti i bambini hanno accesso a un'istruzione di qualità."

PUÒ L'ISTRUZIONE DI ALTA QUALITÀ INFLUENZARE LA CRISI DEMOGRAFICA?

"L'istruzione di alta qualità è un investimento per il futuro e un prerequisito per la crescita economica. A lungo termine, può avere un effetto positivo sulla crisi demografica del paese. La connessione tra l'istruzione professionale e il mercato del lavoro e delle imprese è un meccanismo significativo per influenzare l'equilibrio demografico in singole regioni. Le statistiche mostrano che la demografia degli ineducati provoca l'emigrazione dei bulgari istruiti. L'istruzione di alta qualità può anche cambiare questa tendenza, poiché i genitori istruiti pongono obiettivi educativi più elevati per i loro figli, il che porterebbe alla loro realizzazione di successo nel paese."

LINA YANBASTIEVA-PETROVA
TEACHER FROM SHUMEN.

La modifica del paradigma attuale, sia nell'istruzione che nella distribuzione territoriale, è necessaria a livello globale, ma è più tangibile in Bulgaria e in altri paesi dell'Europa orientale. La combinazione di un approccio di qualità nell'istruzione e di un ambiente fisico di qualità potrebbe essere un "movimento dalla oscurità alla luce". È necessario che questa transizione ci permetta di trasformare risorse come la natura, i suoli di qualità, i materiali da costruzione naturali, l'artigianato e l'arte in una forza trainante per la costruzione di un ambiente che soddisfi le esigenze del post-moderno o del nomade digitale con l'ecosistema in cui vivono e lavorano.

БИ ОБРАЗОВАНИЕ И АРХИТЕКТУРА ПРОМЯНА ЗА СОЦИАЛНА

ЛИЛЯНА ТОДОРОВА

За какво говорим, когато говорим за архитектура за социална промяна? Най-често се има предвид за малки намеси и жестове, които променят качеството на живот на дадена територия, благоприятстват създаването на нови работни места, създават условия за развитието на културна и образователна дейност.

В повечето български села асортиментът от обществени сгради, необходим за функционирането на общността е създаден на преден етап в историята, но бива изоставен и към момента е в процес на разпад. За последните 30 години в България за закрити 1435 училища, сградите на повечето от които пустят.

УЧИЛИЩНИТЕ СГРАДИ:

ИНСТРУМЕНТ ЗА НОВИ РЕАЛНОСТИ

Приемайки модел за развитие на територията, чрез който на преден план се изкарва това, което вече съществува, ценно е и притежава потенциала да съществува и утре, можем да кажем, че изоставените училища и други обществени сгради могат да бъдат камализатор за развитие на обезлюдените селски региони. Тези промени обаче следва да бъдат базирани на съчетания от знания за територията и качествена архитектурна намеса и да бъдат ориентирани на първо място в полза на местните жители, а след това да привличат туристически интерес и икономическа стойност.

В една на пост-Ковид и дигитализацията на всички сфери от нашия живот, можем да се осмелим да си представим че чрез преустройство и адаптиране, училищната инфраструктура може да бъде превърната в изнесена coworking среда, в туристическа база, в лятно училище или в друг вид общностен център: могат да се превърнат в инструмент за развитие и съживяване на селата. За да бъде тази промяна качествена и устойчива във времето, заедно с привличането на нови постоянни и временни посетители, функцията на адаптирани сгради трябва да бъде инклузивна и към местните жители: да стимулира развитието на хората, които са ангажирани към територията, да им създава условия за качествено образование, за групови дейности и за социална подкрепа.

При появата на една качествена трансформация, съчетаваща образователно-културния аспект, стимулиращ човешкия ресурс на дадено място и икономическия, който е в следствие на туристически интерес, следващата стъпка би била в посока на това да се уверим че създаваме условия и пътища, които да стимулират създаването на други такива примери. И тъй като често най-очарователните места са изгубени във вътрешността, където първо обезлюдирането, а след това липсата на работа са свели до минимум възможността за социален и икономически растеж, тези отдални "нови реалности" е необходимо да работят в мрежа.

Добре е да се търси интегриран подход за развитие, който да се възползва от вече съществуващото и да стимулира латентното. Например в община като Попово, България (30 676 души население), 50% от хората живеят в сграда, а останалите за разпръснати измежду 34 села. Всяко от тези села притежава своя специфична характеристика - културна ценост, занаят или природна забележителност, която може да бъде изявена и да се превърне в ключов актив за развитието не само на конкретното село, но и на региона. Ако в едно от тези села се обосobi качествена образователна и културна среда, чрез адаптация и преизползване на вече съществуващ сграден фонд, това би обогатило живота на местното население и би спомогнало за изграждането на човешки капацитети, които да участват активно в опазването и развитието на региона.

Времената за тези промени са настъпили и промяната е вече в действие. Доказателство за това са множеството малки и на пръв поглед незначителни инициативи, разпръснати във вътрешността на селските региони. Това, което е важно да се случи в момента са действията за настърчаване на тези промени, които да позволят мястото равномерно разпределение и да провокират социална и икономическа стойност от природните и културни ресурси, налични на територията на всяко едно село. А физическото измерение на тези действия е обвързано с архитектурни намеси, които отчитат селския пейзаж като наследство: неговата плодородна земя, морфология, всички физически дадености, растителност, селски сгради и центрове, местни техники за строителство е естествени материали и всички културни и екологични връзки помежду им.

НОВИ РЕАЛНОСТИ В ОБРАЗОВАНИЕТО

Както офисът, така и училището вече не са просто сграда и не зависят от конкретното населено място. Образованието се променя и адаптира към особеностите на съвремието. Хората и в малките, и в големите населени места са много по-мобилни, а източниците на знания и умения се изменят.

"Ролята на учителя вече е различна – той трябва да е фасилитатор(посредник), който подпомага и организира ученето, в чийто център застава ученикът. Модерните учители трябва да бъдат новатори, да генерираят идеи, да реализират качествено обучение, ориентирано не към запаметяване на факти и събития, а към усвояване на практически приложими умения и изграждане на техники за ефективно учене."

Чрез проектно-ориентираното обучение и внедряването на съвременните технологии се реализират образователните стандарти и се постигат, а понякога и надхвърлят, очакваните резултати по учебния предмет. Работата по реализиране на крайния продукт стимулира комуникативната и дигитална компетентност на учениците, както и развитието на уменията, необходими за живота извън училище.

Училищата в малки населени места, но с качествена физическа и технологична среда, с кътова за отдих, творчество и спорт стават любими работни места за учителите и ги мотивират да се развиват още повече. Аtribутите на модерното образование са безотносителни към мащаба на населеното място. Така се постига високо качество на образованието в егзитарен образователен процес. Всички деца имат достъп до качествено образование.

ВЪЗМОЖНО ЛИ Е КАЧЕСТВЕНОТО ОБРАЗОВАНИЕ ДА ПОВЛИЯЕ НА ДЕМОГРАФСКАТА КРИЗА?

"Качественото образование е инвестиция в бъдещето и предпоставка за икономически растеж. В дългосрочен план то може да окаже положителен ефект върху демографската криза в страната. Вързката на професионалното образование с пазара на труда и бизнеса е съществен механизъм за оказване на влияние върху демографския баланс в отделните региони. Статистиката показва, че демографията на необразованите провокира емиграция на образованите българи. Качественото образование може да промени и тази тенденция, тъй като образованите родители поставят по-високи образователни цели пред своите деца, което ще доведе до успешната им реализация в страната."

ЛИНА ЯНБАСТИЕВА-ПЕТРОВА
УЧИТЕЛ ОТ ГР.ШУМЕН

Смяната на досегашната парадигма, както в образованието, така и в териториалното устройство е належаща в глобален мащаб, но е по-осезаема в България и в други държави от Източна Европа. Съчетанието от качествен подход в образованието и качествена физическа среда, биха могли да бъдат "преход от тъмнината към светлината". Необходимо е този преход да ни позволи да трансформираме ресурси като природа, качествени почви, естествени строителни материали, ръчни занаяти и изкуство в двигател за изграждане на такава среда, която да хармонизира нуждите на пост-модерни човек или на дигиталния номад с екосистемата в която живее и работи.

EDUCATION

IS

THE

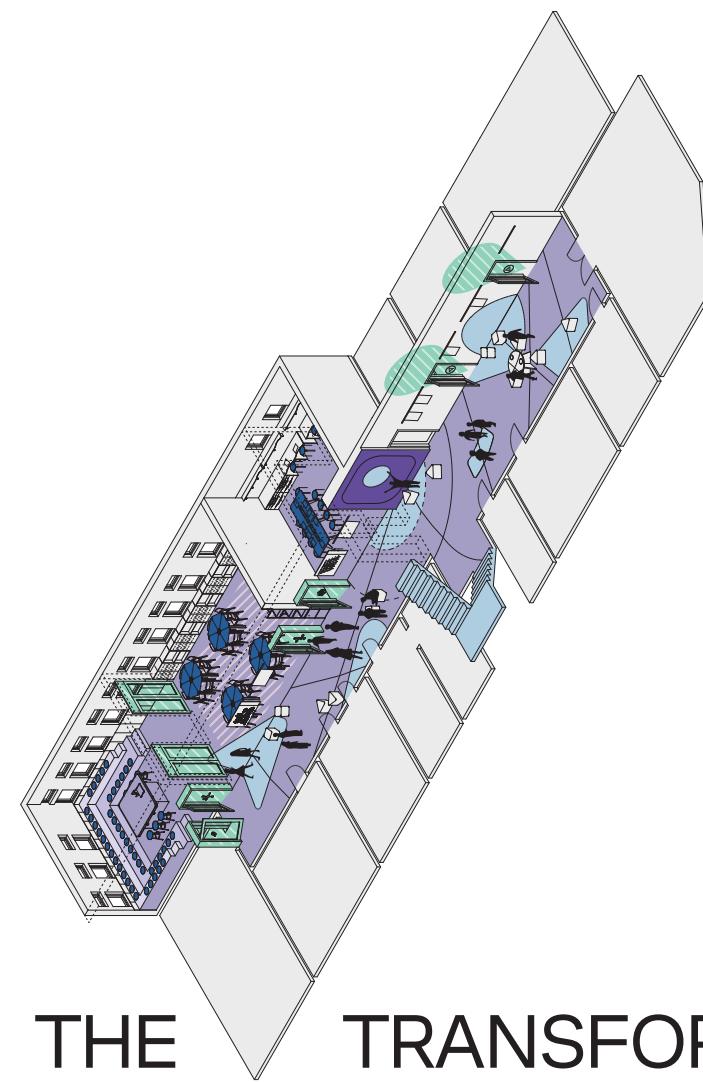
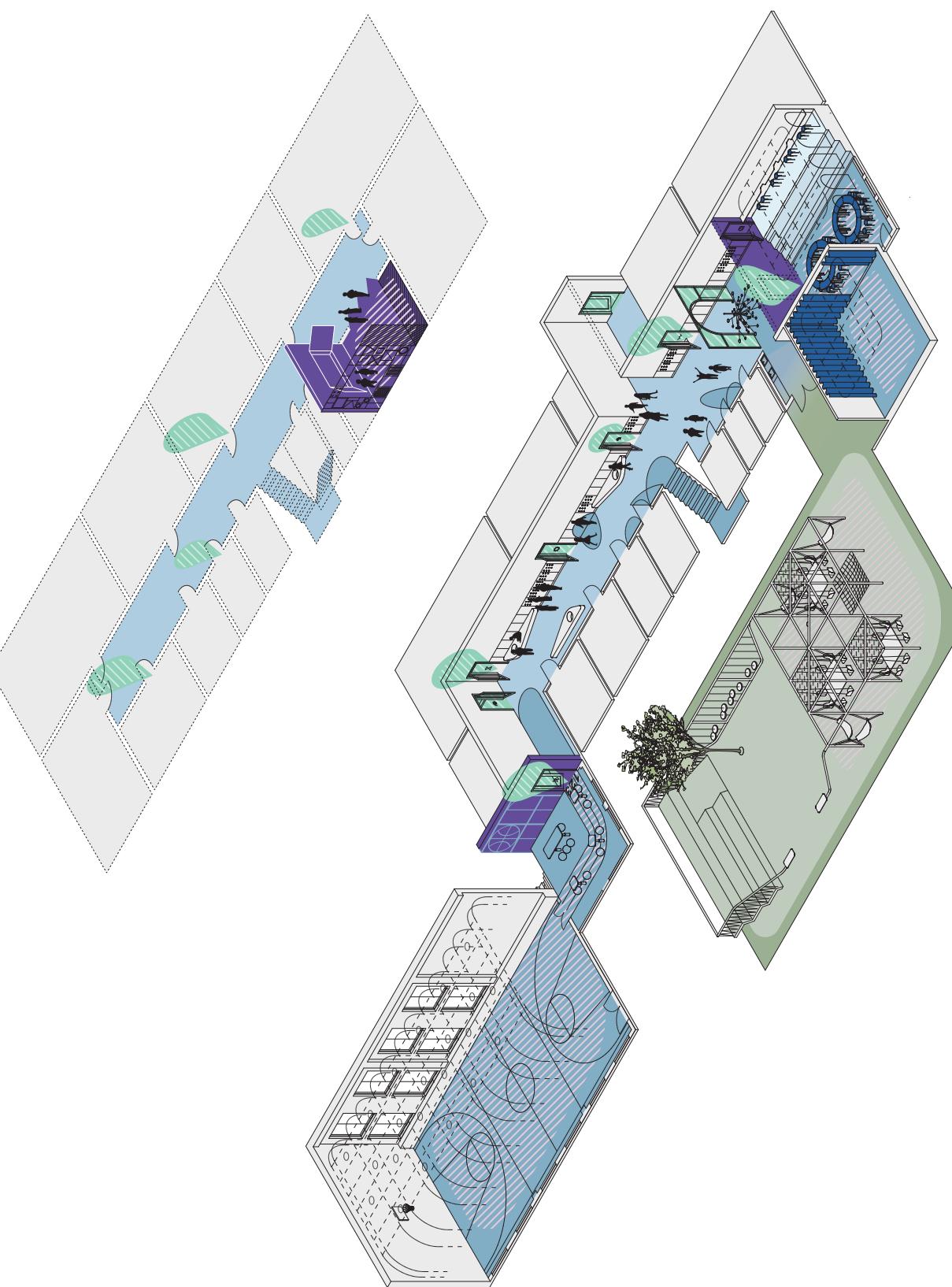
MOVEMENT

FROM

DARKNESS

TO

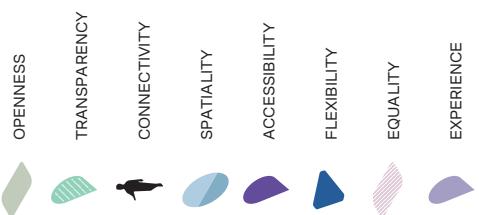
LIGHT

↑ PRINCIPLES OF SCHOOL TRANSFORMATION

THE TRANSFORMATION HANDBOOK

THINK EDUCATION FORWARD

The Transformation Handbook is not a theoretical formulation, rather a collection of experienced principles for transforming a 20th century Bulgarian school into a 21st century educational institution within the framework of 7 projects implemented in a period of 8 years. Funded by the delegated budgets of the school, this step-by-step modernisation is an example of social innovation driven by the self-initiative of school administration and architects. The specific in this project is only the name of the transformed school – "St. St. Cyril and Methodius", however, the principles applied are universal for any school about to embark on the path of change.

① PRINCIPLE OF OPENNESS

Education is a means of exploring the world with curiosity and an inquiring mind. The "unpacking" of the school building brings the learning processes outside and activates the outdoor spaces, transforming them into classrooms, science laboratories, weather stations, sensory gardens. Outdoor learning fosters environmental and social intelligence, creates a connection between pupils, surrounding nature and residents of the neighborhood.

② PRINCIPLE OF TRANSPARENCY

Transparency in the educational environment is a counterpoint to the isolated zones in the 20th century school building. Visibility, achieved through glazed cutthroughs, leads to interconnections between subjects and reveals a potential for interdisciplinary learning. Transparency blurs the boundaries not only between the learning spaces and the curriculum subjects, but also between pupils, teachers and administrators, creating a sense of community.

③ PRINCIPLE OF CONNECTIVITY

Community is also built through methods of active socialisation. The 20th century school hallway reduces its anemic purpose merely to a connection between functional zones. Recognising the hallway as a bustling intersection point and imbuing it with new social infrastructure such as areas for communication, creativity and play, enriches extracurricular activities and creates a connection between pupils. Moreover, channelling children's hyperactivity into constructive activities during recess leads to a significant reduction of school violence.

④ PRINCIPLE OF SPATIALITY

Lack of a school spatial information system leads to disorientation and, sometimes, failure to find functional units of the school structure such as the library and clubs. A sense of spatiality can be achieved by designing an infrastructure of graphic signs and colour codes, indicating school functions. The result is an accessible environment and pupils' freedom to take full advantage of desired curricular and extracurricular activities.

ENG THE

TRANSFORMATION HANDBOOK

THINK EDUCATION FORWARD

⑤ PRINCIPLE OF ACCESSIBILITY

Free access to all functional school zones, some of which in the 20th century school are entry controlled – school hall, sports hall, library, activates pupils' initiative and gives children freedom to self-organise their extracurricular activities.

⑥ PRINCIPLE OF FLEXIBILITY

The stiff structure of the 20th century school deprives pupils of their sense of freedom and limits children's initiative. Flexible, easily transformable spaces and mobile furniture help implementing different learning models. The more flexible the environment is, the more functional scenarios a child's imagination produces.

⑦ PRINCIPLE OF EQUALITY

The 20th century school typology echoes the industrial understanding of passive learning. The principles of hierarchy in the educational process, architecturally embodied in a classroom with a podium and desks in an assembly line, instill fear and passivity. Democratising education requires removing the symbols of hierarchy and creating an environment of equality, dialogicity and active learning.

⑧ PRINCIPLE OF EXPERIENCE

While the 20th century school teaches theoretical knowledge, the 21st century school promotes experiential learning. By developing the ability to learn from experience, pupils take more responsibility for their own education and development and improve their learning skills. In terms of design, project-based learning is embodied in well-equipped educational spaces that help any theoretical knowledge be put into practice.

IT^A MANUALE DI TRASFORMAZIONE

THINK EDUCATION FORWARD

Il Manuale di Trasformazione non è una formulazione teorica, ma una raccolta di principi esperienziali per trasformare una scuola bulgara del XX secolo in un istituto educativo del XXI secolo, attraverso il quadro di 7 progetti implementati in un periodo di 8 anni. Finanziata dai budget delegati della scuola, questa modernizzazione graduale è un esempio di innovazione sociale guidata dall'autoiniziativa dell'amministrazione scolastica e degli architetti. La specificità di questo progetto è solo il nome della scuola trasformata - "St. St. Cyril and Methodius", tuttavia, i principi applicati sono universali per qualsiasi scuola che si appresta ad intraprendere il percorso del cambiamento.

① DI	PRINCIPIO APERTURA	L'istruzione è un mezzo per esplorare il mondo con curiosità e una mente indagatrice. La "scomposizione" dell'edificio scolastico porta i processi di apprendimento all'esterno e attiva gli spazi esterni, trasformandoli in aule, laboratori scientifici, stazioni meteo e giardini sensoriali. L'apprendimento all'aperto favorisce l'intelligenza ambientale e sociale, crea una connessione tra gli studenti, la natura circostante e i residenti del quartiere.	⑤ DI	PRINCIPIO DI ACCESSIBILITÀ	L'accesso libero a tutte le zone funzionali della scuola, alcune delle quali nell'edificio scolastico del XX secolo sono controllate all'ingresso – l'ingresso della scuola, la palestra, la biblioteca, attiva l'iniziativa degli studenti e dà ai bambini la libertà di auto organizzare le loro attività extracurricolari.
② DI	PRINCIPIO TRASPARENZA	La trasparenza nell'ambiente educativo è il contraltare delle zone isolate nell'edificio scolastico del XX secolo. La visibilità, ottenuta attraverso tagli in vetrata, conduce a interconnessioni tra le materie e rileva un potenziale per l'apprendimento interdisciplinare. La trasparenza confonde i confini non solo tra gli spazi di apprendimento e le materie del curriculum, ma anche tra gli studenti, gli insegnanti e gli amministratori, creando un senso di comunità.	⑥ DI	PRINCIPIO FLESSIBILITÀ	La rigida struttura della scuola del XX secolo priva gli studenti del loro senso di libertà e limita l'iniziativa dei bambini. Spazi flessibili, facilmente trasformabili e mobili aiutano a implementare diversi modelli di apprendimento. Più il sistema è flessibile, più scene funzionali l'immaginazione del bambino produce.
③ DI	PRINCIPIO CONNETTIVITÀ	La comunità viene costruita anche mediante metodi di socializzazione attiva. Il corridoio scolastico del XX secolo riduce il suo anemico scopo semplicemente a una connessione tra le zone funzionali. Riconoscere il corridoio come un punto di incrocio frenetico e dotarlo di una nuova infrastruttura sociale come aree di comunicazione, creatività e gioco, arricchisce le attività extracurricolari e crea una connessione tra gli studenti. Inoltre, indirizzare l'iperattività dei bambini in attività costruttive durante la ricreazione porta a una significativa riduzione della violenza scolastica.	⑦ DI	PRINCIPIO UGUAGLIANZA	La tipologia scolastica del XX secolo riecheggia la concezione industriale dell'apprendimento passivo. I principi di gerarchia nel processo educativo, architettonicamente incarnati in un'aula con un podio e banchi in una catena di montaggio, instillano paura e passività. Per democratizzare l'istruzione è necessario rimuovere i simboli della gerarchia e creare un ambiente di uguaglianza, dialogicità e apprendimento attivo.
④ DI	PRINCIPIO SPAZIALITÀ	La mancanza di un sistema di informazione spaziale scolastico porta alla disorientamento e, talvolta, alla mancanza di rintracciare le unità funzionali della struttura scolastica, come la biblioteca e i club. Un senso di spazialità può essere raggiunto progettando un'infrastruttura di segnaletica grafica e codici di colore, che indica le funzioni della scuola. Il risultato è un ambiente accessibile e la libertà degli studenti di cogliere pienamente le attività curricolari e extracurricolari desiderate.	⑧ DI	PRINCIPIO DELL'ESPERIENZA	Mentre la scuola del XX secolo insegna conoscenze teoriche, quella del XXI secolo promuove l'apprendimento esperienziale. Sviluppando la capacità di apprendere dall'esperienza, gli alunni si assumono una maggiore responsabilità per la propria istruzione e il proprio sviluppo e migliorano le proprie capacità di apprendimento. In termini di design, l'apprendimento basato su progetti si concretizza in spazi educativi ben attrezzati che aiutano a mettere in pratica qualsiasi conoscenza teorica.

BUL НАРЪЧНИК
ЗА
ТРАНСФОРМАЦИЯ

THINK EDUCATION FORWARD

„Наръчник за трансформация“ не е теоретична постановка, а колекция от превидени принципи за трансформиране на българско училище от 20-и Век в образователна институция на 21. Век в рамките на 7 проекта, изпълнени в периода от 8 години. Финансирана от делигирани бюджети на училището, тази поетапна модернизация е пример за социална иновация, инициирана от училищното ръководство и архитектури. Специфичното в този проект е единствено името на училището – „Св. св. Кирил и Методий“, а изведените принципи са общовалидни за всяко училище, поело по пътя на промяната.

- ① ПРИНЦИП НА ОТВОРЕНОСТ Образоването е средство за опознаване на света чрез любопитството и изследователски ум. „Разопаковането“ на училищната сграда дава възможност за изнасяне на учебния процес и приобщаване на гворните пространства чрез открити класни стаи, природни лаборатории, метеорологични станции, сензорни кътчета. Обучението на открито възпитава екологична и социална интелигентност, създава връзка между учениците, заобикалящата ги природа и жителите на квартала.
- ② ПРИНЦИП НА ПРОЗРАЧНОСТ Прозрачността в образователната среда е контрапункт на изолираните зони в училищната сграда на 20-и Век. Видимостта, постигната чрез визуални пробиви, води до взаимовръзки между отделните дисциплини и разкрива потенциал за интердисциплинарно обучение. Прозрачността скъсява границите не само между отделните пространства и предмети, но и между ученици, учители и администратори, създавайки усещане за общност.
- ③ ПРИНЦИП НА СВЪРЗАНОСТ Общността се гради и чрез методи за активна социализация. Коридорните пространства на училището на 20-и Век съеждат своето анемично предназначение до връзка между функционалните училищни зони. Осъзнаването им като кипяща пресечна точка и насичането им с нова социална инфраструктура като зони за общуване, творчество и игра обогатява извънкласните дейности и създава връзка между учениците. Нещо повече – канализирането на детската съръхактивност в градивна дейност в мяжучасията води до значителен спад на случаите на насилие в училище.
- ④ ПРИНЦИП НА ПРОСТРАНСТВЕНОСТ Липсата на пространствена информационна система в училище води до загуба на ориентация и често до невъзможност за опознаването на функционални звена от училищната структура като библиотека и клубове. Усещането за пространственост може да се постигне чрез инфраструктура от графични знаци и цветови кодове за училищни функции. Резултатът е достъпна среда и свобода на децата, за да се възползват от желаните класни и извънкласни дейности.

- ⑤ ПРИНЦИП НА ДОСТЪПНОСТ Свободният достъп до всички функционални зони, част от които в училището на 20-и Век са с контролиран достъп – актова зала, физкултурен салон, библиотека, активира детската инициативност и дава свобода на децата да самоорганизират своите извънкласни дейности.
- ⑥ ПРИНЦИП НА ГЪВКАВОСТ Твърдата структура на училището от 20-и Век лишава ученика от усещането за свобода и сковава детската инициативност. Гъвкавото и лесно трансформирано училищно пространство и мобилно обзавеждане дават възможност за прилагане на различни образователни режими и методи. Колкото по-гъвкава е средата, толкова повече сценарии на използване произвежда детското въображение.
- ⑦ ПРИНЦИП НА РАВНОПОСТАВЕНОСТ Архитектурната училищна типология на 20-и Век е отзвук от индустриалното разбиране за поточно предаване на знание. Принципите на юерархичност в образователния процес, архитектурно въплътени в класна стая с подиум и чинове, в поточна линия възпитават страх и насилие. Демократизирането на образоването изисква премахване на символите на юерархия и създаване на среда на равнопоставеност, диалогичност и активно учене.
- ⑧ ПРИНЦИП НА ПРЕЖИВЯВАНЕ Докато училището на 20-и Век преподава чрез теория, училището на 21-и Век преподава с превиждане, ценности и нагласи. С разчитането на способността да се учат от опита си, учениците все повече поемат отговорност за собственото си обучение и развитие и усъвършенстват умението да учат. На архитектурно ниво, проектно-базираното обучение се превъплъща в база за експерименти, в които всяко теоретично знание може да се приложи на практика.

EDUCATION

IS

THE

MOVEMENT

FROM

DARKNESS

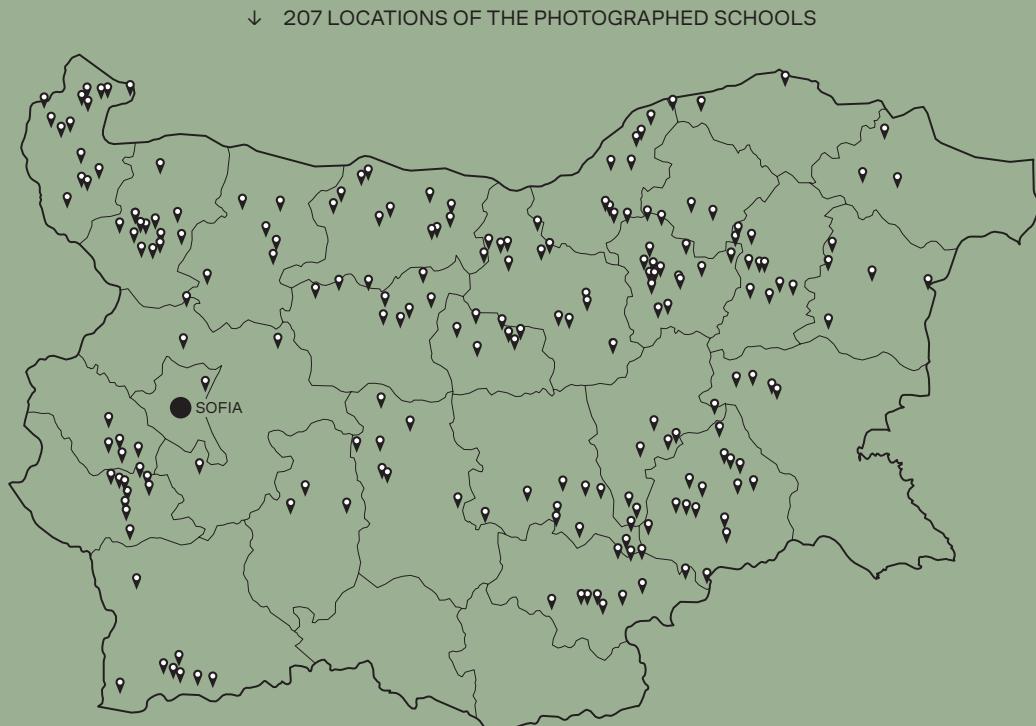
TO

LIGHT

PHOTOGRAPHER

↑ ALEXANDER DUMAREY (2019)

ALEXANDER DUMAREY

Alexander Dumarey (born in Belgium in 1985) is an accomplished architecture and documentary photographer, currently based in Ghent, Belgium. His work primarily focuses on capturing the remnants of human presence and the effects of time on structures and spaces.

His fascination with the neglected factories in his hometown led him to start photographing these sites in 2003. Since then, photography has played an increasingly significant role in his life.

Dumarey has produced several notable series for VRT NWS, the news service of the Flemish public broadcaster, including "Permanent gesloten", "Markante plekken", "Op reis met Vlaamse meesters," and "Immo Royal" between 2017 and 2020.

In 2020-2021, Dumarey embarked on a project to re-capture over 70 historic images of textile factories in Ghent from the collection of the Museum of Industry. These photographs resulted in the exhibition "Alexander Dumarey. Cathedrals of Industry" at the museum in 2021, accompanied by a book of the same name. Also in 2021, Dumarey's work on abandoned outdoor swimming pools was showcased in the solo exhibition "(Z)onder water" in Laarne.

In 2021 and 2022 Alexander collaborated with VRT NWS journalist Jos Vandervelden on two books, "The Hidden History of Flanders" and "The Lost History of Flanders", featuring present-day photographs of historic sites in Flemish history.

Since 2016, Dumarey has been working on his "Uchilishte" series, in which he documents the abandoned schools of Bulgaria. Over the course of 10 trips to the country, he has captured over 200 of these schools. Through his photographs, Dumarey sheds light on the abandoned and forgotten spaces and buildings that have been left behind as a result of Bulgaria's declining population.

ІТА ALEXANDER

DUMAREY

БУЛ АЛЕКСАНДЪР

ДУМАРЕЙ

Alexander Dumarey (nato in Belgio nel 1985) è un affermato fotografo di architettura e documentario, attualmente residente a Gand, in Belgio. Il suo lavoro si concentra principalmente sulla cattura dei resti della presenza umana e degli effetti del tempo su strutture e spazi.

Il suo fascino per le fabbriche abbandonate della sua città natale lo ha portato a iniziare a fotografare questi siti nel 2003. Da allora, la fotografia ha svolto un ruolo sempre più significativo nella sua vita.

Tra il 2017 e il 2020, Dumarey ha prodotto diverse serie di rilievo per VRT NWS, il servizio di notizie dell'emittente pubblica fiamminga, tra cui "Permanent gesloten", "Markante plekken", "Op reis met Vlaamse meesters" e "Immo Royal".

Nel 2020-2021, Dumarey si è impegnato in un progetto di riappropriazione di oltre 70 immagini storiche delle fabbriche tessili di Gand dalla collezione del Museo dell'Industria. Queste fotografie hanno dato vita alla mostra "Alexander Dumarey. Cattedrali dell'industria" al museo nel 2021, accompagnata da un libro con lo stesso nome. Sempre nel 2021, il lavoro di Dumarey sulle piscine all'aperto abbandonate è stato esposto nella mostra personale "(Z)onder water" a Laarne.

Nel 2021 e nel 2022 Alexander ha collaborato con il giornalista della VRT NWS Jos Vandervelden per la realizzazione di due libri, "La storia nascosta delle Fiandre" e "La storia perduta delle Fiandre", con fotografie attuali di siti storici della storia fiamminga.

Dal 2016, Dumarey lavora alla serie "Uchilishte", in cui documenta le scuole abbandonate della Bulgaria. Nel corso di 10 viaggi nel Paese, ha immortalato oltre 200 di queste scuole. Attraverso le sue fotografie, Dumarey fa luce sugli spazi e gli edifici abbandonati e dimenticati che sono stati lasciati indietro a causa del calo demografico della Bulgaria.

Александър Думарей (роден в Белгия през 1985 г.) е утвърден архитектурен и документален фотограф, който понастоящем живее в Гент, Белгия. Работата му се фокусира предимно върху заснемането на следите от човешко присъствие и въздействието на времето върху сгради и пространства.

Увлечението му по пустеещите фабрики в родния му град го кара да започне да снима тези обекти от 2003 г. Оттогава фотографията играе все по-значима роля в живота му.

В периода 2017-2020 г. Дюмарей създава няколко забележителни поредици за VRT NWS, новинарската служба на фландриската обществена телевизия, сред които "Permanent gesloten", "Markante plekken", "Op reis met Vlaamse meesters" и "Immo Royal".

През 2020-2021 г. Дюмарей започва проект за повторно заснемане на над 70 исторически изображения на текстилни фабрики в Гент от колекцията на Музея на промишлеността. В резултат на тези фотографии е създадена изложбата "Александър Думарей. Камеграли на индустрията" в музея през 2021 г., пригружена от едноименна книга. Също през 2021 г. работата на Думарей върху изоставени отворени плувни басейни е представена в самостоятелната изложба "(Z)onder water" в Ларен.

През 2021 г. и 2022 г. Александър си сътрудничи с журналиста от VRT NWS Йос Вандервelden в две книги – "Скритата история на Фландря" и "Изгубената история на Фландря", включващи съвременни фотографии на исторически обекти от историята на Фландря.

От 2016 г. Думарей работи по серията си "Училище", в която документира изоставените училища в България. За 10 пътувания до страната той е заснел над 200 от тези училища. Чрез фотографите си Думарей хвърля светлина върху изоставените и забравени пространства и сгради, които са останали в резултат на намаляващото население на България.

LOCATION NAME
RAYOVO

DATE
11 NOV 2017 LAT
42.37564 LON
23.49281

EDUCATION

IS

THE

MOVEMENT

FROM

DARKNESS

TO

LIGHT

LOCATION NAME
VINOGRADETS

DATE
11 NOV 2017 LAT
42.2871 LON
24.13022

LOCATION NAME
LEVUNOVO

DATE
7 OCT 2019 LAT
41.4874 23.30485 LON

EDUCATION

IS

THE

MOVEMENT

FROM

DARKNESS

TO

LIGHT

LOCATION NAME
BAZAN

DATE 29 SEP 2018 LAT 43.73767 LON 26.10606

LOCATION NAME
DOBRI DJAL

DATE 25 APR 2022 LAT 43.11503 LON 25.82858

LOCATION NAME
KOSAREVETS

DATE 25 APR 2022 LAT 43.13518 LON 25.81968

LOCATION NAME
DOBRODITSA

DATE 25 APR 2022 LAT 43.18511 LON 26.21979

EDUCATION

IS

THE

MOVEMENT

FROM

DARKNESS

TO

LIGHT

LOCATION NAME
BELA RADA

DATE 27 AUG 2017 LAT 43.97366 LON 22.7554

LOCATION NAME
MEDESHEVTSI

DATE 27 AUG 2017 LAT 43.88708 LON 22.64157

LOCATION NAME
KOSTA PERCHEVO

DATE 21 MAY 2018 LAT 43.85286 LON 22.59065

LOCATION NAME
ORESHETS

DATE 20 MAY 2018 LAT 43.6361 LON 22.73276

LOCATION NAME
STUBEL

DATE 26 AUG 2017 LAT 43.38891 LON 23.35183

LOCATION NAME
DOBROVNITSA

DATE 12 NOV 2017 LAT 42.21111 LON 24.38226

LOCATION NAME
THOMPSON

DATE 19 MAY 2018 LAT 42.93218 LON 23.38127

LOCATION NAME
BELOGRADETS

DATE 28 SEP 2018 LAT 43.35107 LON 27.33019

LOCATION NAME
SLOMER

DATE 27 APR 2022 LAT 43.36611 LON 25.30286

LOCATION NAME
STUDENA

DATE 11 OCT 2021 LAT 41.91778 LON 26.40164

LOCATION NAME
BRASHLEN

DATE 30 SEP 2018 LAT 43.99526 LON 26.36848

LOCATION NAME
DOLNO ABLANOVO

DATE 30 SEP 2018 LAT 43.83886 LON 26.13953

LOCATION NAME
GAVRIL GENEVO

DATE 19 MAY 2018 LAT 43.39533 LON 23.06116

LOCATION NAME
KARBINTSI

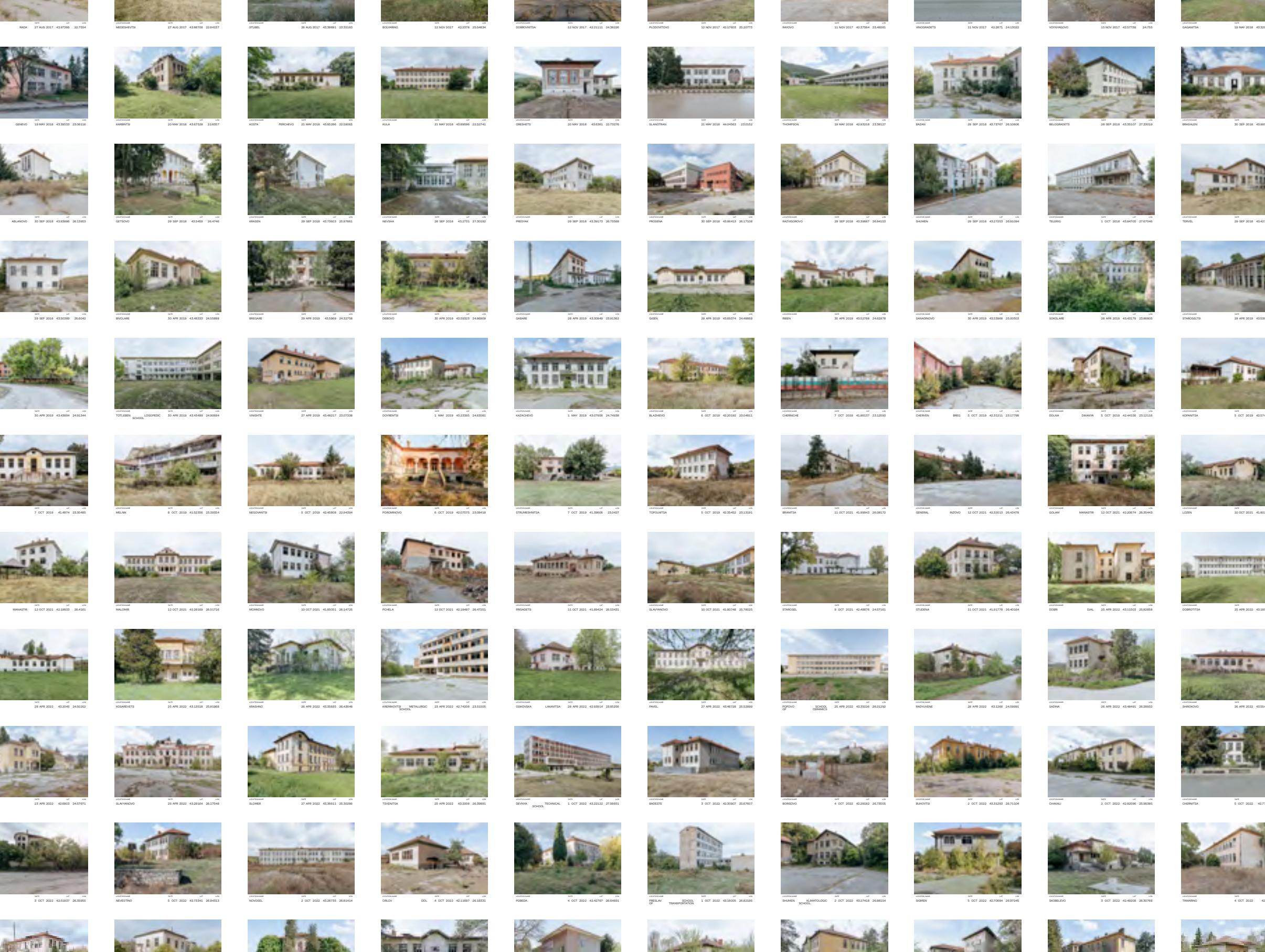
DATE 20 MAY 2018 LAT 43.67528 LON 22.8357

LOCATION NAME
GETSOVO

DATE 29 SEP 2018 LAT 43.5459 LON 26.4746

LOCATION NAME
KRASEN

DATE 29 SEP 2018 LAT 43.73603 LON 25.97861

EDUCATION

IS

THE

MOVEMENT

FROM

DARKNESS

TO

LIGHT

SCENOGRAPHY

ENG THE

BULGARIAN PAVILION

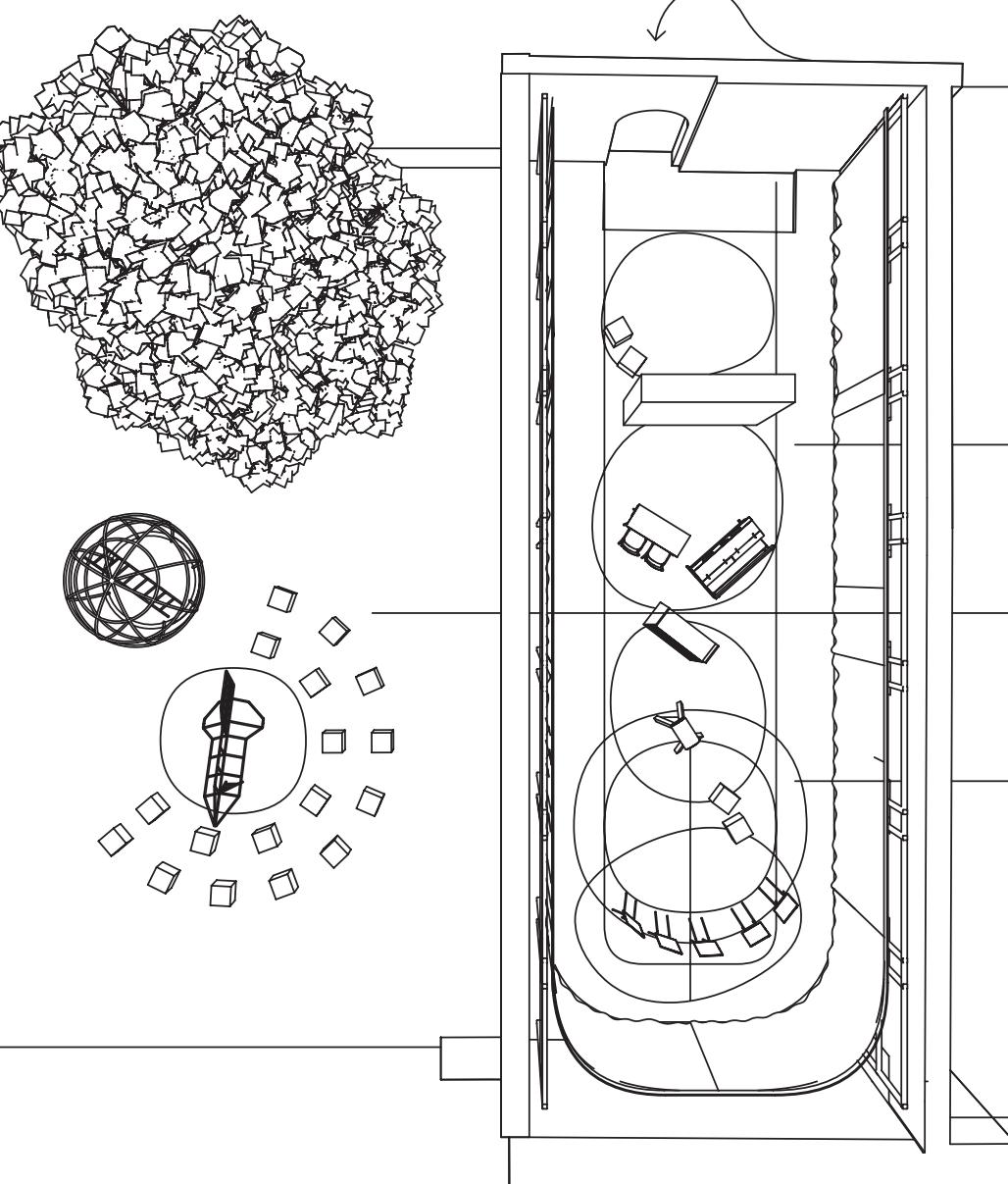

The Bulgarian Pavilion (2023) is located outside the main locations of the Biennale – Giardini and Arsenale. It is part of the congress, cultural centre "Centro Culturale Don Orione Artigianelli" and is located in close proximity to the 'Bridge of the Academy' in the city centre. The building was a monastery built during the 15th century.

The room dimensions are – 16.30m by 6.28m and 3.5m high, with the possibility of direct connection to the courtyard of the monastery. The hall has undergone structural strengthening and the intervention is visible.

The project's set design takes into account past interventions and attempts to unify the space.

The elements of the exhibition are grouped into four main areas – ENTRANCE, SCHOOL, CONVERSATIONS, GARDEN.

THE ENTRANCE AREA

The entrance zone is the reception area for the exhibition. This is the space where the observers can get a glimpse and try to grasp the scale of the topic. Facing the entrance there will be all the exterior images of all 207 photographed schools. Here is also the connection to the exterior space.

THE SCHOOL AREA

is the main space of the exhibition. It will be framed by printed curtains with the interiors of the schools. In the middle all the "artifacts" are placed, objects transported from the schools to Venice. These include desks, chairs, cupboards. They will be arranged in such a way to mimic a classroom. The large scale prints of images over the fabric increases the impression.

THE GARDEN AREA

provides an opportunity for the visitors to sit back and relax and contemplate. In the courtyard of the space there are climbing frames brought from Bulgaria.

THE CONVERSATIONS AREA

is the culmination or end point for the exhibition... pre-filmed interviews will be screening throughout the Biennale duration with people affected by the processes of depopulation, use abandoned schools, or work on the revitalization of rural regions. The interviews were filmed in the South Park in Sofia - and are in contrast with the curtain prints of Alexander Dumarey's interior photographs.

ITA IL
DELLA

PADIGLIONE

BULGARIA

Il Padiglione della Bulgaria (2023) si trova al di fuori delle sedi principali della Biennale - Giardini e Arsenale. Fa parte del centro congressi e culturale "Centro Culturale Don Orione Artigianelli" e si trova accanto al "Ponte dell'Accademia", nel centro della città. L'edificio era un monastero costruito nel XV secolo.

Le dimensioni della sala sono: lunghezza 16,30, larghezza 6,28 e altezza 3,5 m, con possibilità di collegamento diretto al cortile del monastero. La sala è stata sottoposta a un rafforzamento strutturale e l'intervento è visibile.

La scenografia del progetto tiene conto degli interventi passati e cerca di unificare lo spazio.

Gli elementi della mostra sono raggruppati in 4 aree principali: Ingresso, Scuola, Conversazioni e Giardino.

LA ZONA D'INGRESSO

La zona d'ingresso è anche l'area di accoglienza della mostra. È lo spazio in cui gli osservatori possono dare un'occhiata e cercare di cogliere la portata del tema. Di fronte all'ingresso saranno esposte le immagini esterne di tutte le 207 scuole fotografate. Qui c'è anche il link allo spazio esterno.

L'AREA DELLA SCUOLA

è anche l'area di accoglienza della mostra. È lo spazio in cui gli osservatori possono dare un'occhiata e cercare di cogliere la portata del tema. Di fronte all'ingresso saranno esposte le immagini esterne di tutte le 207 scuole fotografate. Qui c'è anche il link allo spazio esterno.

L'AREA DELLE CONVERSAZIONI

è anche il punto di arrivo della mostra... per tutta la durata della Biennale saranno proiettate interviste pre-filmate con persone coinvolte nei processi di spopolamento, che utilizzano scuole abbandonate o lavorano alla rivitalizzazione delle regioni rurali. Le interviste sono state filmate nel Parco Sud di Sofia - e sono in contrasto con le stampe di tende delle fotografie di interni di Alexander Dumarey

L'AREA DEL GIARDINO

offre ai visitatori l'opportunità di sedersi, rilassarsi e contemplare. Nel cortile dello spazio ci sono delle strutture per arrampicarsi portate dalla Bulgaria

BG БЪЛГАРСКИЯТ

ПАВИЛИОН

Българският павилион (2023) се намира извън основните локации на Венецианското Биенале - Giardini и Arsenale. Избраната локация е зала Тицан. Тя е част от конгресния, културен център "Centro Culturale Don Orione Artigianelli" и се намира в непосредствена близост до 'Моста на Академията' в центъра на града. Сградата е била манастир, строен през XV в. Помещението е с размери - дължина 16.30, ширина 6.28 и височина 3,5м., с възможност за пряка връзка към двора на манастира. Залата е претърпяла структурно укрепване и намесата е видима.

Сценографията на проекта взима под внимание изминатите намеси и се опитва да уеднакви пространството.

Елементите на изложбата са групирани в 4 основни зони - Предверие, Училище, Разговори, Градина.

ЗОНА ПРЕДВЕРИЕ

е приемна за изложбата. Това е мястото, в което посетителите могат да обхванат мащаба и историята на проблема, който е илюстриран. На стената срещу входа ще бъдат показвани снимки от експериорите на всички заснети училища (207 на брой). В тази зона е и връзката с Външното пространство.

ЗОНА "УЧИЛИЩЕ"

е основната централна зона на изложбата. Тя е рамкирана от завеси с принтове от интериорните пространства на заснетите училища. Централно са разположени "артефакти", обекти, пренесени от училищата до Венеция. Това са чинове, маси, шкафове.

Подредени са с цел да наподобяват разпределението на типична училищна стая. Голямоформатните снимки, принтирани върху завеси, допълнително подсилват усещането за класна стая.

ЗОНА "РАЗГОВОРИ"

се явява и кулминацијата или крайна точка за изложбата... В нея през целия период на Биенале ще бъдат проектирани предварително заснети интервюта с хора, които имат преки наблюдения върху процесите довели до обезлюдиране на различни райони в страната, ползват изоставени училища, работят по обживяването на селски региони. Интервютата са заснети в Южен парк София - и са в контраст с завесите с принт от интериорните фотографии на Александър Думарей.

ЗОНА "ГРАДИНА"

е възможност за посетителите да седнат и да си отдъхнат, и преосмислят видяното. Във вътрешния двор на пространството са разположени и камерушки донесени от България.

LOCATION NAME
POBEDA

LOCATION NAME
NOVOSEL

EDUCATION

IS

THE

MOVEMENT

FROM

DARKNESS

TO

LIGHT

LOCATION NAME
RAYOVO

LOCATION NAME
THOMPSON

LOCATION NAME
BISTRETS

LOCATION NAME
KOVACHITE

EDUCATION

IS

THE

MOVEMENT

FROM

DARKNESS

TO

LIGHT

INTERVIEWS

ENG This series of interviews aims at starting a discussion on possible strategies, based on personal experience and site specific solutions that already exist, however on a very small scale. The interviewees come from different backgrounds and have an individual approach towards the issues explored in the exhibition. They do, however share a common appreciation for the architecture of the abandoned schools.

ITA Questa serie di interviste mira ad avviare una discussione sulle possibili strategie, basate sull'esperienza personale e su soluzioni specifiche per il sito che già esistono, anche se su scala molto ridotta. Gli intervistati provengono da ambienti diversi e hanno un approccio individuale alle questioni esplorate nella mostra. Tuttavia, condividono un comune apprezzamento per l'architettura delle scuole abbandonate.

BUL Целта на тази поредица от интервюта е да се започне дискусия за възможните стратегии, основаващи се на лични знания и специфични за мястото решения, които вече съществуват, макар и в много малък мащаб. Събеседниците имат разнороден опит и индивидуален подход към въпросите, разгледани в изложбата. Те обаче споделят общо оценка за архитектурата на изоставените училища.

NIKOLAY PANAYOTOV

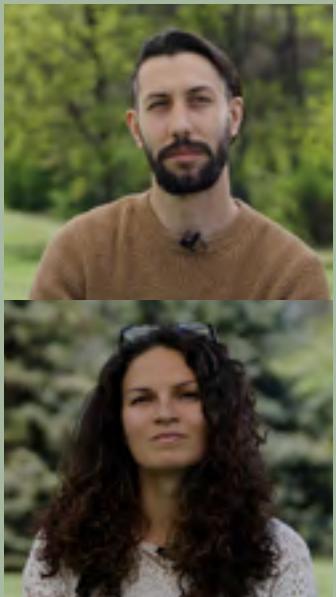
Nikolay Panayotov was born in 1956 in Sofia. In 1983 he graduated from the Academy of Arts in Sofia, where from 1983 to 1990 he was a teacher. After 1990 he settled in Paris, where the French Ministry of Culture provided him with a studio. He has numerous realisations in various public spaces, the most significant being 200 sq.m. of mosaics (1988) and a theatrical curtain in the House of Culture in Sevlievo. He made a series of painting exhibitions in galleries in Paris, Belgium and Luxembourg, Germany and the USA, the National Gallery and the Gallery of Foreign Art, Sofia. In recent years he has been creating and living between his studio in Paris and the White School in the village of Stokite, Bulgaria.

НИКОЛАЙ
ПАНАЙОТОВ

NIKOLAY
PANAYOTOV

Николай Панайотов е роден през 1956 година в град София. През 1983 година завършва сменопис в Художествената Академия, София, където от 1983 до 1990 преподава същата специалност. След 1990 се установява в Париж, където Френското министерство на културата му предоставя ателие. Има множества реализации в обществени пространства, като най-значителни са 200 кв.м. мозайки (1988) и театърална завеса в Дом на културата гр. Севлиево. Прави поредица изложби живопис в галерии в Париж, Белгия и Люксембург, Германия и САЩ, Националната галерия и Галерията за Чуждестранно изкуство, София. В последните години твори и живее между ателието си в Париж и Бялото училище в село Стоките, България.

Nikolay Panayotov è nato nel 1956 a Sofia. Nel 1983 si è laureato all'Accademia delle Arti di Sofia, dove dal 1983 al 1990 è stato insegnante. Dopo il 1990 si è stabilito a Parigi, dove il Ministero della Cultura francese gli ha messo a disposizione uno studio. Ha all'attivo numerose realizzazioni in vari spazi pubblici, le più significative delle quali sono 200 mq di mosaico (1988) e un sipario teatrale nella Casa della Cultura di Sevlievo. Ha realizzato una serie di mostre di pittura in gallerie di Parigi, Belgio e Lussemburgo, Germania e Stati Uniti, alla Galleria Nazionale e alla Galleria d'Arte Straniera di Sofia. Negli ultimi anni ha creato e vissuto tra il suo studio a Parigi e la Scuola Bianca nel villaggio di Stokite, in Bulgaria.

GEORGI SABEV

ANTONINA TRITAKOVA

Georgi and Antonina graduated from UASG in 2016 and 2017. The years after university saw them working and developing their architectural knowledge in England where they worked primarily on heritage projects and in Germany where they worked primarily on public and historic buildings. They founded studio NADA in early 2020. In the beginning of their independent career, Studio NADA started by participating in the international competition for a new building of the Karin Dom Foundation Bulgaria - where they ranked among the top 5 projects. Simultaneously they participated in a competition for an entrance monument of the city of Dobrich - where they were ranked first. During the same year they completed a town planning project for the Great Yarmouth waterfront - commissioned by the Great Yarmouth Municipality. In 2021 they were commissioned with a project for the adaptation and redevelopment of the old mill in the village of Karpachevo. Along with their design and construction activities - the studio is leading international architectural workshops in the village of Karpachevo. The workshops are mostly focused on working with natural materials. In the process, the question of their role in contemporary architecture is raised. Their integration and synthesis with architectural trends aims to find solutions to global architectural problems.

ГЕОРГИ СЪБЕВ

АНТОНИНА ТРИТАКОВА

затършват висшето си образование в УАСГ през 2016 и 2017 година. Годините след университета работят и развиват архитектурните си познания в Англия където се занимават предимно с културно наследство и в Германия където работят предимно над обществени и исторически сгради. Основават студио NADA в началото на 2020 година. В началото на самостоятелната си кариера студио NADA започва с участието си в международния конкурс за нова сграда на фондация "Карин Дом" България – където се нареждат сред първите 5 проекта. Успоредно участват в конкурса за входен монумент на град Добрич – където са класирани на първо място. През същата година затършват градоустройствен проект за крайбрежната зона на Great Yarmouth – възложен от община на Great Yarmouth. Реализирането на архитектурното им студио в село Кърпачево, Ловеч се случва през същата година. През 2021 година стават съзряни с проект за адаптация и преустройство на старата мелница в с. Кърпачево. Успоредно с проектиранската и строителната си дейност – студиото е съорганизатор и ръководител на международни архитектурни работилници в село Кърпачево. Работилниците са насочени предимно в работата с естествени материали. В процеса се поставя въпроса за ролята на естествените материали в съвременната архитектура. Тяхната интеграция и синтез с архитектурните мендации ще са цели да се намерят решения на глобални архитектурни проблеми.

GEORGI SABEV

ANTONINA TRITAKOVA

si sono laureati alla UASG nel 2016 e nel 2017. Gli anni successivi all'università li hanno visti lavorare e sviluppare le loro conoscenze architettoniche in Inghilterra, dove si sono occupati principalmente di progetti sul patrimonio culturale, e in Germania, dove hanno lavorato soprattutto su edifici pubblici e storici. All'inizio del 2020 hanno fondato lo studio NADA. All'inizio della loro carriera indipendente, lo studio NADA ha iniziato partecipando al concorso internazionale per un nuovo edificio della Karin Dom Foundation Bulgaria, dove si è classificato tra i primi 5 progetti. Contemporaneamente hanno partecipato al concorso per un monumento d'ingresso della città di Dobrich, classificandosi al primo posto. Nello stesso anno hanno completato un progetto urbanistico per il lungomare di Great Yarmouth, commissionato dal Comune di Great Yarmouth. Nel 2021 è stato commissionato un progetto per l'adattamento e la riqualificazione del vecchio mulino nel villaggio di Karpachevo. Oltre alle attività di progettazione e costruzione, lo studio conduce workshop internazionali di architettura nel villaggio di Karpachevo. I workshop si concentrano principalmente sulla lavorazione di materiali naturali. Durante il processo, viene sollevata la questione del loro ruolo nell'architettura contemporanea. La loro integrazione e sintesi con le tendenze architettoniche mira a trovare soluzioni ai problemi architettonici globali.

MARTIN ZAIMOV

Martin Zaimov was born on 16 April 1962 in Geneva. Graduated in Electronic Engineering at the Technical University of Sofia and in Macroeconomics at the London School of Economics. He speaks English, French and Russian.

In his early years, he worked for the French companies Biss and Louis Dreyfus. In 1992, together with Levon Khampartsumian, he founded the Bulgarian Audit Company, which was subsequently bought by Coopers & Lybrand. In 1997 he was Deputy Minister of Trade in the Interim Government of Stefan Sofianski. Since 1st July 1997 he has been Deputy Governor of the Bulgarian National Bank (BNB) and Head of the Issuance Department, which oversees the currency board. In 2003, he resigned shortly before the end of his term and was appointed CEO and Chairman of the Board of Postbank. The following year he resigned. He is also currently Chairman of the Board of Park REIT. Since 2007 he has been a member of the Board of Societe Generale Expressbank.

Candidate for Mayor of Sofia in 2007.

МАРТИН
ЗАИМОВ

Роден е на 16 април 1962 г. в Женева. Завършила „Електронна техника“ в Технически университет - София и макроикономика в London School of Economics. Говори английски, френски и руски.

В ранните си години работи за френските компании „Бис“ и „Луи Драйфус“. През 1992 г. заедно с Левон Хампартсумян основават „Българска огнищорска компания“, която впоследствие е купена от Coopers & Lybrand. През 1997 г. е заместник-министър на търговията в служебното правителство на Стефан Софиянски. От 1 юли 1997 е подуправител на Българската народна банка (БНБ) и ръководител на управление „Емисионно“, което контролира валутния борд. През 2003 г. подава оставка малко преди изтичането на мандата му и е назначен за изпълнителен директор и председател на управителния съвет на Пощенска банка. На следващата година напуска поста. Понастоящем е и председател на управителния съвет на Парк АДСИЦ. От 2007 г. е член на УС на „Сосиете Женерал Експресбанк“

Кандидат за кмет на София през 2007

Martin Zaimov è nato il 16 aprile 1962 a Ginevra. Si è laureato in Ingegneria elettronica presso l'Università tecnica di Sofia e in Macroeconomia presso la London School of Economics. Parla inglese, francese e russo.

Nei primi anni ha lavorato per le società francesi Biss e Louis Dreyfus. Nel 1992, insieme a Levon Khampartsumian, ha fondato la Bulgarian Audit Company, successivamente acquistata da Coopers & Lybrand. Nel 1997 è stato viceministro del Commercio nel governo provvisorio di Stefan Sofianski. Dal 1º luglio 1997 è stato vicegovernatore della Banca nazionale bulgara (BNB) e capo del Dipartimento di emissione, che supervisiona il currency board. Nel 2003 si è dimesso poco prima della fine del suo mandato ed è stato nominato amministratore delegato e presidente del consiglio di amministrazione di Postbank. L'anno successivo si è dimesso. Attualmente è anche presidente del consiglio di amministrazione di Park REIT. Dal 2007 è membro del Consiglio di amministrazione della Societe Generale Expressbank.

Candidato a sindaco di Sofia nel 2007

GEORGI TOSHEV

Georgi Toshev is a Bulgarian journalist, TV presenter in a popular docu series on bTV "NepoznatiTe" (since 4 October 2009), producer. With previous experience in the newspapers "24 Hours", "Dnevnik", magazines "One", "Lik", bTV and BNT (Bulgarian National Television).

Born on March 2, 1969 in Sofia, Bulgaria. A philologist and journalist by education, he specialised in journalism in New York, USA. He has worked as a journalist in the newspaper "24 hours", magazine "Lik". Among the founders of the newspaper "Dnevnik" and "One" magazine. He worked in printed media for a continuous period of time, however the project that brought him popularity was the program "The Other Bulgaria". For two years he was the author of the programme "Artefacts" on BNT. He was appointed director of the press centre of the theatre festival in Varna and advisor to the Minister of Culture Emma Moskova.

ГЕОРГИ
ТОШЕВ

Георги Тошев е български журналист, телевизионен водещ в научно популярна поредица по bTV „Непознатите“ (от 4 октомври 2009). С професионален опит във в. „24 часа“, в. „Дневник“, сп. „Едно“, сп. „Лик“, bTV и БНТ.

Роден е на 2 март 1969 година в град София, България. Филолог и журналист по образование, специализирал е журналистика в Ню Йорк, САЩ. Работил е като журналист във Вестник „24 часа“, списание „Лик“. Сред създалите е на Вестник „Дневник“ и списание „Едно“.[1] Дълги години работи в печатни медии, но проектът, който му носи най-голяма популярност, е предаването „Другата България“. В продължение на две години е автор на предаването „Артефакти“ по БНТ. Бил е директор на пресцентъра на театранния фестивал във Варна, съветник на министъра на културата Емма Мокова.

Georgi Toshev - è un giornalista bulgaro, conduttore televisivo di una popolare serie di documentari su bTV "NepoznatiTe" (dal 4 ottobre 2009), produttore. Con precedenti esperienze nei giornali "24 Hours", "Dnevnik", nelle riviste "One", "Lik", in bTV e BNT (Bulgarian National Television).

È nato il 2 marzo 1969 a Sofia, in Bulgaria. Filologo e giornalista di formazione, si è specializzato in giornalismo a New York, negli Stati Uniti. Ha lavorato come giornalista presso il quotidiano "24 ore" e la rivista "Lik". È stato tra i fondatori del quotidiano "Dnevnik" e della rivista "One". Ha lavorato nella carta stampata per un periodo continuo, ma il progetto che gli ha dato popolarità è stato il programma "L'altra Bulgaria". Per due anni è stato autore del programma "Artefatti" su BNT. È stato nominato direttore del centro stampa del festival teatrale di Varna e consigliere del ministro della Cultura Emma Moskova.

IVA BONEVA

Iva Boneva is the founder and CEO of the Centre for Inclusive Education, a Bulgarian NGO, working to support all children getting quality education. She is also a teaching fellow at Sofia University, Department of Education. Overall, Mrs Boneva is a development specialist working in the field of inclusive education. She worked for UNDP, Catholic Relief Services and as an independent consultant. She has significant experience in conducting researches, analyses and trainings on organisational management and social development, mainly concerning leadership and building effective teams, inclusive education and special educational needs.

Ms Boneva was formerly Director of Save the Children UK in Bulgaria and has an MA in Social Policy and Social Development from the Institute for Development Policy and Management at University of Manchester in UK, MA in Librarian and Informational Sciences from Sofia University and is finishing her PhD Dissertation in Education.

Iva is a Board member and one of the founders of the Bulgarian Platform for International Development, a Division of International Special Education and Services (DISES) Board member, former Board member of the Bulgarian National Network for Children, Chevening Foreign and Commonwealth Office Scholar, German Memorial Marshall Fund Fellow and is awarded the Honorary sign of the President of the Republic of Bulgaria for outstanding contribution and merit in protecting children's rights.

ИВА БОНЕВА

Основател и главен изпълнителен директор, Център за приобщаващо образование. Ива Бонева е основател и главен изпълнителен директор на Центъра за приобщаващо образование - българска неправителствена организация, която работи в подкрепа на всички деца, получаващи качествено образование. Тя е и преподавател в Софийския университет, кампус "Образование". Г-жа Бонева е специалист по разделяне, работещ в областта на приобщаващото образование. Работила е за ПРООН, Catholic Relief Services и като независим консултант. Има значителен опит в провеждането на изследвания, анализи и обучения в областта на организационния менеджмент и социалното разделяне, основно по отношение на лидерството и изграждането на ефективни екипи, приобщаващото образование и специалните образователни потребности.

Г-жа Бонева е бивш директор на Save the Children UK в България и има магистърска степен по социална политика и социално разделяне от Института за политика и управление на разделянето към Манчестърския университет в Обединеното кралство, магистърска степен по библиомекознание и информационни науки от Софийския университет и завършила докторската си гувернатория в областта на образованието.

Ива е член на Управителния съвет и един от основателите на Българската платформа за международно разделяне, член на Управителния съвет на Дивизията за международно специално образование и услуги (DISES), бивш член на Управителния съвет на Българската национална мрежа за децата, стипендиант на Chevening Foreign and Commonwealth Office, стипендиант на German Memorial Marshall Fund и е наградена с Почетния знак на Президента на Република България за изключителен принос и заслуги в защитата на правата на децата.

IVA BONEVA

Iva Boneva è fondatrice e CEO del Centro per l'educazione inclusiva, una ONG bulgara che lavora per sostenere tutti i bambini che ricevono un'istruzione di qualità. È anche borsista presso l'Università di Sofia, Dipartimento di Educazione. In generale, la signora Boneva è una specialista dello sviluppo che lavora nel campo dell'educazione inclusiva. Ha lavorato per il Programma delle Nazioni Unite per lo Sviluppo (UNDP), per il Catholic Relief Services e come consulente indipendente. Ha un'esperienza significativa nella conduzione di ricerche, analisi e formazioni sulla gestione organizzativa e lo sviluppo sociale, soprattutto per quanto riguarda la leadership e la costruzione di team efficaci, l'educazione inclusiva e i bisogni educativi speciali.

La signora Boneva è stata in precedenza direttrice di Save the Children UK in Bulgaria e ha conseguito un master in Politiche sociali e sviluppo sociale presso l'Istituto per le politiche di sviluppo e la gestione dell'Università di Manchester nel Regno Unito, un master in Scienze bibliotecarie e informatiche presso l'Università di Sofia e sta ultimando la sua tesi di dottorato in Scienze dell'educazione.

Iva è membro del Consiglio di amministrazione e tra i fondatori della Piattaforma bulgara per lo sviluppo internazionale, membro del Consiglio di amministrazione della Division of International Special Education and Services (DISES), ex membro del Consiglio di amministrazione della Rete nazionale bulgara per l'infanzia, borsista del Chevening Foreign and Commonwealth Office, borsista del German Memorial Marshall Fund e insignita dell'onorificenza del Presidente della Repubblica di Bulgaria per l'eccezionale contributo e il merito nella tutela dei diritti dei bambini.

YANINA TANEVA

Yanina Taneva is the cofounder of the Ideas Factory Association - an interdisciplinary platform that brings together resources, people and visions for social change. Among her recent ideas are the Baba Residence, which connects young professionals with elderly families in depopulating Bulgarian villages, and the Social Innovation Challenge, a challenge that has so far encouraged over 400 people to take on current issues in 9 cities across the country. Apart from being a social entrepreneur, Janina is also a writer, and a traveller (discovering and travelling wherever and however she can), her work experience goes through the Gallery of Contemporary Art in Leipzig (Germany), Nova TV, the Red House Center for Culture and Debate, before founding the Ideas Factory. Janina has been awarded for her social work in the Darik Radio's "40 under 40 - 40 young Bulgarians who are changing the world around us", by the UN Development Programme, recently by the World Forum of Women in Economics in New Delhi, as well as by the Cordes Fellowship in the USA and Mexico for social entrepreneurship.

ЯНИНА
ТАНЕВА

Янина Танева - е съосновател на Ideas Factory Association / Фабрика за идеи - интердисциплинарна платформа, която обединява ресурси, хора и визии за социална промяна. Сред последните ѝ идеи са „Резиденция баба“, която свързва млади професионалисти с възрастни семейства в обезлюявани се български села, и Social innovation challenge - предизвикателство, което гостува настърчи над 400 души да се впускат в решаването на актуални проблеми в 9 града в страната. Освен социален предпринемач Янина е още писател, и пътешественик (открива и пътешества, където и както може), а опитът ѝ в работно отново минава през Галерията за съвременно изкуство в Лайпциг (Германия), през Нова телевизия, Центъра за култура и дебат „Червената къща“, преди да основе „Фабрика за идеи“. Янина е отличавана за социалната си дейност в класацията на Дарик радио „40 до 40 – 40 млади българи, които променят света около нас“, от Програмата за развитие на ООН, накратко от Световния Форум на жените в икономиката в Ню Делхи, както и със стипендията на Cordes Fellowship в САЩ и Мексико за социално предприемачество.

YANINA
TANEVA

VERA DIMITROVA

Vera Dimitrova was born in 1926 in the so-called "Refugee Quarters" of Sofia, formed after the Balkan Wars and the First World War. Her parents were born in the lands of present-day North Macedonia and Greece, and ended up in Bulgaria with nothing but the tailoring trade of her father, who was soon appointed as a tailor for Tsar Boris the Third. Vera was captivated by the ideas of the anarchists, attending talks and skits regularly. During the Second World War, together with her three sisters and younger brother, they took refuge in the small village of Batulia near Sofia, where they lived with the family of the headmaster - a distant relative of theirs- and often escaped to organize "jurkas" with other evacuated youths. She worked in the Ministry of Foreign Affairs, from where she was sent to the embassy in Prague as chief of protocol in the 1970s. Until her 92nd year, she actively hiked in the mountains with friends. With an alert mind and strong spirit, Vera continues to carry the stories of her time and is willing to share them.

ВЕРА ДИМИТРОВА

Вера Димитрова е родена през 1926 г. в т.нр. "Бежански квартали" на София, формирала се след Балканските и Първата световна война. Родителите ѝ са родени в земите на днешна Северна Македония и Гърция и се озовават в България без нищо, освен шивашкия занаят на баща ѝ, който скоро шие дрехите на Цар Борис Трети. Като млада Вера е запленена от идеите на анархистите, посещава беседи и сказки редовно. По време на Втората световна война, заедно с тримата си сестри и малкия си брат, се укриват в малкото село Батулия до София, където живеят при семейството на гувернатора - мухен галчен роднина и често бягат да си организират "журка" с други евакуирани младежи. Най-дълго Работи в Министерството на Външните работи, от където е преместена в посолството в Прага като шеф на протокола през 70-те. До своята 92-ра година активно ходи по планини с приятели. С буден ум и силен дух, Вера продължава да носи историите на нейното време и е готова да ги споделя.

YANINA TANEVA

Vera Dimitrova è nata nel 1926 nel cosiddetto "Quartiere dei rifugiati" di Sofia, formatosi dopo le guerre balcaniche e la Prima guerra mondiale. I suoi genitori erano nati nelle terre dell'attuale Macedonia settentrionale e della Grecia, e finirono in Bulgaria con nient'altro che il mestiere di sarto del padre, che fu presto nominato sarto dello zar Boris III. Vera fu affascinata dalle idee degli anarchici e partecipò regolarmente a conferenze e spettacoli. Durante la Seconda guerra mondiale, insieme alle tre sorelle e al fratello minore, si rifugiarono nel piccolo villaggio di Batulia, vicino a Sofia, dove vissero con la famiglia del preside - un loro lontano parente - e spesso scapparono per organizzare "jurkas" con altri giovani evacuati. Ha lavorato presso il Ministero degli Affari Esteri, da dove negli anni '70 è stata inviata all'ambasciata di Praga come capo del protocollo. Fino al 92° anno di età ha praticato attivamente l'escursionismo in montagna con gli amici. Con una mente sveglia e uno spirito forte, Vera continua a portare con sé le storie del suo tempo ed è disposta a condividerle.

PESHO NIKOLOV PETKOV

Pesho Nikolov Petkov was born in 1954 in Oslen Krivodol, Mezdra municipality, studied in the local school in the village before it was closed. He is still engaged in carpentry, he was a technical supervisor in the factory "Iskar". With a cheerful and hardworking spirit, he is one of the most alert and proactive people in the village of Oslen Krivolol, regularly supporting initiatives for the revitalization of the village.

ПЕШО
НИКОЛОВ
ПЕТКОВ

PESHO
NIKOLOV
PETKOV

Пешо Николов Петков е роден 1954г. в с. Ослен Криводол, общ.Мездра, учил в местното училище в селото преди да бъде затворено . Занимава се и до днес с дърводелство, бил е технически ръководител в защуга "Искър". С Ведър и работлив дух той е един от най-будните и инициативни хора в село Ослен Криводол, подкрепящ редовно инициативите за съживяване на селото.

Pesho Nikolov Petkov è nato nel 1954 a Oslen Krivodol, nel comune di Mezdra, ha studiato nella scuola locale del villaggio prima che venisse chiusa. È tuttora impegnato nella falegnameria, è stato supervisore tecnico nella fabbrica "Iskar". Con uno spirito allegro e laborioso, è una delle persone più attente e proattive del villaggio di Oslen Krivolol, e sostiene regolarmente le iniziative per la rivitalizzazione del villaggio.

BORIS DELCHEV

Born on October, 8, 1968 in Sofia. In 1981 Boris was admitted in The National Fine-Art Lyceum. This is a vocational school where young people study drawing, perspective, painting, sculpture, anatomy, history of art, lettering, and different hand printing techniques together with the other general subjects.

In 1991 Boris passes successfully the admission exams in L'Ecole Nationale Supérieur des Beaux-Arts. He also becomes boursier du gouvernement français. In Beaux-Arts he works in the studio of Jean-Michel Alberola.

Between 1994 and 2000 he works with the American decorator Robert Denning

In 2003, S.-X. Guerrand-Hermes commissions a very large scale mural painting for his Riad, Moulay Boubker in Marrakech.

In 2007 Boris graduated from Van der Kelen school in Brussels. He also received the golden medal of the prestigious school. In 2017 he was awarded from the French government with becoming a "Chevalier" of the order of "Les Arts et les Lettres".

In 2020 The company he founded, VRAI-FAUX DESIGN, wins a French state contract (lot 19) for the restoration and restitution of all wallpaper coverings at l'Hôtel de la Marine in Paris.

His company is currently working on reviving numerous models of 18-th century wallpapers for the restoration and decoration of the Miramar Mansion in Newport, Rhode Island, USA.

Boris is working on various projects together with designers such as; India Mahdavi, Charierre & Achkar, Christian Louboutin and others.

БОРИС ДЕЛЧЕВ

Роден е на 8 октомври 1968 г. в София. През 1981 г. Борис е прием в Националното училище за изящни изкуства. Това е професионално училище, в което младежите изучават рисуване, перспектива, живопис, скулптура, анатомия, история на изкуството, шрифт и различни техники на ръчния печат заедно с останалите общеобразователни предмети.

През 1991 г. Борис издържа успешно приемните изпити в L'Ecole Nationale Supérieur des Beaux-Arts. Той става стипендиант на френското правителство. Работи в ателието на Жан-Мишел Алберола в областта на изящните изкуства.

Между 1994 и 2000 г. работи с американския декоратор Робърт Денинг.

През 2003 г. S.-X. Геранд-Хермес поръчва много мащабна стенопис за своя Рияд, Мулај Бубкер в Марракеш.

През 2007 г. Борис завършва училище "Van der Kelen" в Брюксел. Той получава и златния медал на престижното училище. През 2017 г. е удостоен от френското правителство с титулата "Кавалер" на ордена "Les Arts et les Lettres"

През 2020 г. създаваната от него компания VRAI-FAUX DESIGN печели френска съдебна поръчка (лот 19) за реставрация и възстановяване на всички тапети покрития в l'Hôtel de la Marine в Париж.

Понастоящем компанията му работи по съживяването на многобройни модели тапети от XVIII в. за реставрацията и декорацията на имение Miramar в Нюпорт, Роуд Айленд, САЩ.

Борис работи по различни проекти заедно с дизайнери като: India Mahdavi, Charierre & Achkar, Christian Louboutin и други.

BORIS DELCHEV

Nato l'8 ottobre 1968 a Sofia. Nel 1981 Boris è stato ammesso al Liceo Nazionale delle Belle Arti. Si tratta di una scuola professionale dove i giovani studiano disegno, prospettiva, pittura, scultura, anatomia, storia dell'arte, lettering e diverse tecniche di stampa a mano insieme alle altre materie generali.

Nel 1991 Boris supera con successo gli esami di ammissione all'Ecole Nationale Supérieur des Beaux-Arts. Diventa anche boursier du gouvernement français. A Beaux-Arts lavora nello studio di Jean-Michel Alberola.

Tra il 1994 e il 2000 lavora con il decoratore americano Robert Denning.

Nel 2003, S.-X. Guerrand-Hermes gli commissiona un dipinto murale di grandi dimensioni per il suo Riad, Moulay Boubker a Marrakech.

Nel 2007 Boris si diploma alla scuola Van der Kelen di Bruxelles. Ha ricevuto anche la medaglia d'oro della prestigiosa scuola. Nel 2017 è stato premiato dal governo francese con il titolo di "Chevalier" dell'ordine di "Les Arts et les Lettres".

Nel 2020 la società da lui fondata, VRAI-FAUX DESIGN, si aggiudica un appalto statale francese (lotto 19) per il restauro e la restituzione di tutti i rivestimenti di carta da parati dell'Hôtel de France.

carta da parati dell'Hôtel de la Marine a Parigi.

Attualmente la sua azienda sta lavorando al recupero di numerosi modelli di carta da parati del XVIII secolo per il restauro e la decorazione della Miramar Mansion a Newport, Rhode Island, USA.

Boris sta lavorando a diversi progetti insieme a designer come India Mahdavi, Charierre & Achkar, Christian Louboutin e altri.

MARGARITA DOROVSKA

Margarita Dorovska is a Bulgarian curator and cultural historian. She was born in Pleven in 1983. She acquired a degree in Cultural Studies from Sofia University "St. Kliment Ohridski" in 2009 and the Royal College of Art in London in 2011 with a specialty in Curating Contemporary Art. As an independent curator she has realised individual and group exhibitions and projects in Bulgaria and abroad.

She creates and promotes a selection of video art from Central and Eastern Europe, dedicated to transition.

Margarita Dorovska started her activity in the Interspace Association in 2005, organising the international meeting "Culture for Structural Development" in Ruse as part of the Berlin Conference "Soul for Europe".

As co-chair of Family NGO "Art and Culture" Margarita Dorovska launched various initiatives, such as Space for Art, etc.

МАРГАРИТА ДОРОВСКА

MARGARITA DOROVSKA

Маргарита Доровска - е български куратор и културолог. Родена е в Плевен през 1983 г. Завършила Културология в Софийския университет „Св. Климент Охридски“ през 2009 г. и Кралския колеж на изкуствата в Лондон през 2011 г. със специалност Куриране на съвременно изкуство. Като независим куратор тя е реализирала индивидуални и групови изложби и проекти в България и чужбина.

Създава и промотира селекция на видеоизкуство от Централна и Източна Европа, посветено на прехода.

Маргарита Доровска започва дейността си в Сдружение Интерспейс през 2005 година, като организира в Русе международната среща „Култура за структурно разделяне“ като част от Берлинската конференция „Душа за Европа“.[2].

Като съпредседател на Фамилия НПО „Изкуство и култура“ Маргарита Доровска съмртира различни инициативи, като Просранство за изкуство и гр.

Margarita Dorovska - è una curatrice e storica culturale bulgara. È nata a Plevèn nel 1983. Si è laureata in Studi culturali presso l'Università di Sofia "St. Kliment Ohridski" nel 2009 e presso il Royal College of Art di Londra nel 2011 con una specializzazione in Curatore d'arte contemporanea. Come curatrice indipendente ha realizzato mostre e progetti individuali e collettivi in Bulgaria e all'estero.

Crea e promuove una selezione di video arte dall'Europa centrale e orientale, dedicata alla transizione.

Margarita Dorovska ha iniziato la sua attività nell'Associazione Interspace nel 2005, organizzando l'incontro internazionale "Cultura per lo sviluppo strutturale" a Ruse nell'ambito della Conferenza di Berlino "Soul for Europe".

Come co-presidente della Family NGO "Art and Culture", Margarita Dorovska ha lanciato diverse iniziative, come Space for Art, ecc.

IVA TARALEZHKOVA

Iva Taralezhkova graduated from the language school in Lovech and the University of St. Cyril and Methodius in Veliko Tarnovo, majoring in English Philology. She worked for several years as a teacher, after which she was appointed a Public Relations Specialist at the Gabrovo Municipality. There she discovered her vocation - to work for socially significant causes and to build "bridges" between citizens and institutions. She is the co-founder of 5 civic organisations, devoting most of her time and energy to the association "Devetashko Plateau" - an organisation uniting nine villages and three municipalities for the revitalization and development of the region.

As Chair of the Civic Participation Forum, Iva is behind the "Calendar of Good" initiative, which presents the activities of Bulgarian CSOs during the state of emergency in Bulgaria. So far, it has collected the stories of 136 small and large Bulgarian organisations from all over the country.

ИВА
ТАРАЛЕЖКОВА

Ива Таралежкова е завършила езиковата гимназия в Ловеч и Великотърновския университет "Свети Свети Кирил и Методий", специалност английска филология. Работила е няколко години като учител, след което е специалист "Връзки с общество-Беноостмта" в община Габрово. Там открива призванието си - да работи за общество-значими каузи и да гради "мостове" между граждани и институции. Съучредител е на 5 граждански организации, като най-много време и енергия посвещава на създаването на "Деветашко пламо" - организация, обединяваща девет села и три общини за оживяването и развитието на района.

Като председател на Форум Гражданско Участие Ива заслужава заг инициативата "Календар на доброто", която представя дейността на българските граждански организации по време на извънредното положение у нас. До момента там са събрани истории на 136 малки и големи български организации от цялата страна.

Iva Taralezhkova si è diplomata alla scuola di lingue di Lovech e all'Università di San Cirillo e Metodio di Veliko Tarnovo, specializzandosi in filologia inglese. Ha lavorato per diversi anni come insegnante, dopodiché è stata nominata specialista delle relazioni pubbliche presso il Comune di Gabrovo. Lì ha scoperto la sua vocazione: lavorare per cause di rilevanza sociale e costruire "ponti" tra cittadini e istituzioni. È cofondatrice di 5 organizzazioni civiche, dedicando la maggior parte del suo tempo e delle sue energie all'associazione "Devetashko Plateau" - un'organizzazione che unisce nove villaggi e tre comuni per la rivitalizzazione e lo sviluppo della regione.

In qualità di presidente del Forum di partecipazione civica, Iva è responsabile dell'iniziativa "Calendario del bene", che presenta le attività delle CSO bulgare durante lo stato di emergenza in Bulgaria. Finora ha raccolto le storie di 136 organizzazioni bulgare piccole e grandi provenienti da tutto il Paese.

EDUCATION

IS

THE

MOVEMENT

FROM

DARKNESS

TO

CREDITS

CURATORS

BORIS TIKVARSKI

was born and raised in Sofia (1986) where he also obtained his Masters degree in architecture. During his studies he gained experience at the Office for Metropolitan Architecture (OMA) in Rotterdam mainly working on the Garage Museum of Contemporary Art (Moscow) and the European School Strasbourg (2nd place competition) projects. From 2013 to 2015 he was part of JDS Brussels. Between 2015 and 2019 he worked at MVRDV as an Architect / Project leader working on concept and schematic development phases in various countries, including France, Switzerland, Indonesia and Albania.

БОРИС ТИКВАРСКИ е роден в София (1986), където и завършва архитектура. Още докато учи той добива опум в ОМА Ротердам, работейки върху "Гараж" галерия за съвременно изкуство в Москва, конкурс за Европейско училище в Страсбург (2ро място), както и интериор на ложа в сградата на ООН в Ню Йорк. От 2013 до 2015 работи в JDS Брюксел. В периода от 2015 до 2019 г. е част от МВРДВ Ротердам, там работи като архитект и ръководител на проекти в различни еманации на проектиране, в Франция, Швейцария, Индонезия и Албания.

BORIS TIKVARSKI è nato e cresciuto a Sofia (1986), dove ha anche conseguito un master in architettura. Durante gli studi ha fatto esperienza presso l'Office for Metropolitan Architecture (OMA) di Rotterdam lavorando principalmente ai progetti del Garage Museum of Contemporary Art (Mosca) e della European School Strasbourg (2° posto al concorso). Dal 2013 al 2015 ha fatto parte di JDS Brussels. Tra il 2015 e il 2019 ha lavorato presso MVRDV come architetto / project leader, occupandosi di fasi di sviluppo concettuale e schematico in vari Paesi, tra cui Francia, Svizzera, Indonesia e Albania.

BOZHIDARA

VALKOVA

grew up in Sofia, Bulgaria. She graduated from UACEG with a master of architecture. Her architectural degree, she got in Bulgaria and Italy. She worked at architectural offices in Sofia, Brussels and Milan. She has experience in developing projects from concept to tender drawings, as well as construction site supervision.

БОЖИДАРА ВЪЛКОВА израсства в София, България. Тя завършва магистърската програма по архитектура на УАСГ. Получава диплома и от Италия. Тя работи в офиси в София, Брюксел и Милано. Има опум в проектирането и изпълнението на сгради и интериори. Работи на свободна практика от 2022 г.

BOZHIDARA VALKOVA è cresciuta a Sofia, in Bulgaria. Si è laureata all'UACEG con un master in architettura. Ha conseguito la laurea in architettura in Bulgaria e in Italia. Ha lavorato presso studi di architettura a Sofia, Bruxelles e Milano. Ha esperienza nello sviluppo di progetti dal concetto ai disegni di gara, nonché nella supervisione dei cantieri.

CURATORS

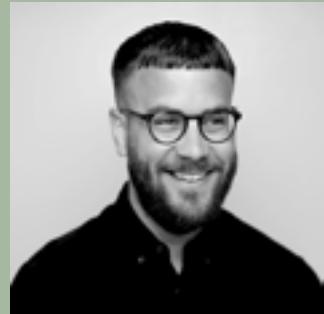

MARIYA GYAUROVA

was born in Sofia, Bulgaria. She graduated from UACEG with a master of architecture. She studied architecture in Bulgaria and the Czech Republic. Her working experience includes working in architectural offices in Sofia, Amsterdam and Rotterdam in various phases of architectural projects from concept design to construction documents, as well as construction site supervision.

МАРИЯ ГЯУРОВА е родена в София, България. Тя се дипломира с магистърска степен от УАСГ през 2012 га. Учи архитектура в България и Чехия. Професионалният ѝ опит включва работа в офиси в София, Амстердам и Ротердам, в различни етапи на проектиране от идеяна фаза до изграждане на строителни книжа и авторски надзор.

MARIYA GYAUROVA è nata a Sofia, in Bulgaria. Si è laureata all'UACEG con un master in architettura. Ha studiato architettura in Bulgaria e nella Repubblica Ceca. La sua esperienza lavorativa comprende la collaborazione con studi di architettura a Sofia, Amsterdam e Rotterdam in varie fasi di progetti architettonici, dal concept design ai documenti di costruzione, nonché la supervisione del cantiere.

MIKE FRITSCH

Mike Fritsch is a luxembourgish architect and civil engineer graduated from the École Nationale Supérieure d'Architecture de Marseille in France. He is currently leading the architectural and territorial projects at l'AUC in Paris after several years at OMA in Rotterdam working on large scale projects in Europe and MEA. He is also tutor at the RAVB Rotterdam and the ÉNSA Marseille where he teaches territorial and urban topics focusing on multiscale reuse and social interactions of the "already there".

МАЙК ФРИТШ (Люксембург) е дипломиран архитект и строителен инженер към École Nationale Supérieure d'Architecture de Marseille във Франция. Към момента ръководи архитектурните и стратегически проекти в l'AUC в Париж. Преди това е работил в OMA Роттердам по проекти в Европа, Близкия Изток и Азия. Преподава в RAVB Ротердам, както и в ÉNSA Марсилия, фокусирайки се в териториални и градоустройствени проблеми, повторната употреба и социалните взаимодействия в заобикалящата ни среда.

MIKE FRITSCH è un architetto e ingegnere civile lussemburghese laureato all'École Nationale Supérieure d'Architecture de Marseille in Francia. Attualmente dirige i progetti architettonici e territoriali presso l'AUC di Parigi, dopo aver lavorato per diversi anni presso l'OMA di Rotterdam a progetti di grande scala in Europa e nei paesi dell'Africa occidentale. È anche tutor presso il RAVB di Rotterdam e l'ÉNSA di Marsiglia, dove insegna tematiche territoriali e urbane incentrate sul riuso multiscala e sulle interazioni sociali del "già presente".

COMMISSIONER

ALEXANDER M.

STAYNOV

graduated from UASG in 2002 and opened his own practice. He participated in various projects at the Ministry of Environment and Water and worked on international projects.

He was part of Mario Botta's team for the competition for the reconstruction of the party house.

Since 2020 he is a state expert at the Ministry of Culture in the Immovable Cultural Heritage Department. Participates in the activities for defining priorities and mechanisms for the implementation of state cultural policy in the field of immovable cultural heritage.

АЛЕКСАНДЪР СТАЙНОВ се дипломира от УАСГ през 2002, има своя практика. Участва в различни проекти към Министерството на околната среда и водите, работи по международни проекти.

Участва в експозицията на Марио Бота за конкурса за преустройство на партитния дом.

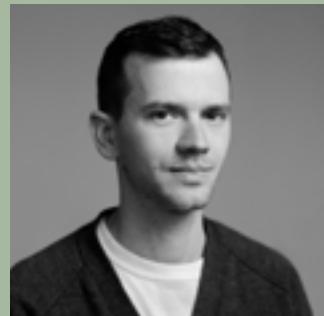
Он 2020 г. е държавен експерт към Министерство на културата в отдел Недвижимо и културно наследство. Участва в дейностите по определяне на приоритетите и механизмите за провеждане на държавна културна политика в областта на недвижимите културни ценности.

ALEXANDER STAYNOV si è laureato alla UASG nel 2002 e ha un proprio studio. Partecipa a vari progetti presso il Ministero dell'Ambiente e delle Acque e lavora a progetti internazionali.

Ha partecipato al team di Mario Botta per il concorso per la ricostruzione della casa del partito.

Dal 2020 è esperta statale presso il Ministero dei Beni Culturali nel Dipartimento Patrimonio Reale e Culturale. Partecipa alle attività di definizione delle priorità e dei meccanismi di attuazione della politica culturale statale nel settore dei beni culturali immobili.

GRAPHIC DESIGN

KOSTADIN KOKALANOV

Experienced Art Director with a demonstrated history of working in the Graphic Design industry. Skilled in Corporate Identity, Visual Communication and Lettering. Teaching assistant in National Academy of the Arts.

КОСТАДИН КОКАЛАНОВ има богат опит като арт директор, работейки в полето на графичния дизайн. Уменията му са специализирани в разработката на корпоративна идентичност, визуална комуникация и изкуството на букварите. Асистент към магистърска програма Калиграфия, НХА.

KOSTADIN KOKALANOV – Art Director di grande esperienza, con una comprovata esperienza di lavoro nel settore del Graphic Design. Competente in Corporate Identity, comunicazione visiva e lettering. Assistente all'Accademia Nazionale delle Arti.

CONTRIBUTORS

LILYANA TODOROVA

graduated architect from the University of Architecture, Civil Engineering and Geodesy in Sofia. Her master's thesis is dedicated to the topic of "Development of rural regions in Bulgaria" and since then the question of their modern definition and potential is one of her main interests. She has participated in international workshops related to the preservation of architectural heritage in Malta, Italy, and Bulgaria. Since 2022 is part of the team of the initiative New Architectural Heritage.

Since 2020, together with Boyan Stoyanov, is a co-founder of the architectural studio AnyColor in Sofia. They work on projects related to education, urban environment, residential architecture, and interiors.

ЛИЛЯНА ТОДОРОВА е дипломиран архитект към УАСГ, София. Поставя дипломната си работа на темата „Развитие на селските региони в България“, като въпросът за мяжната съвременна дефиниция и поменциал е един от главните и интереси. Участва в международни работилници, свързани с опазване на архитектурното наследство в Малта, Италия и България.

През 2020 заедно с Боян Стоянов основават Anycolor смугоу в София. Работят по проекти свързани с образование, градска среда, жилищна архитектура и интериори.

LILYANA TODOROVA si è laureata in architettura presso l'Università di Architettura, Ingegneria civile e Geodesia di Sofia. La sua tesi di laurea magistrale è dedicata al tema "Sviluppo delle regioni rurali in Bulgaria" e da allora la questione della loro definizione moderna e del loro potenziale è uno dei suoi principali interessi. Ha partecipato a workshop internazionali sulla conservazione del patrimonio architettonico a Malta, in Italia e in Bulgaria. Dal 2022 fa parte del team dell'iniziativa New Architectural Heritage.

Dal 2020, insieme a Boyan Stoyanov, è cofondatrice dello studio di architettura AnyColor a Sofia. Lavorano su progetti legati all'istruzione, all'ambiente urbano, all'architettura residenziale e agli interni.

VÍCTOR MUÑOZ SANZ

is an Assistant Professor of Urban Design at the Faculty of Architecture and the Built Environment of TU Delft. His work examines architecture and urbanism at the intersection of technology and ecology. He holds a degree of Architecture and a PhD cum laude from ETSA Madrid, and a Master of Architecture in Urban Design, with Distinction, from Harvard University. His Ph.D. received the 2018 Anthony Sutcliffe Dissertation Award of the International Planning History Society.

ВИКТОР МУНЬОС САНС е доцент със специалност градски дизайн Във Факултета по архитектура и застроена среда на ТУ Делфт. Работата му изследва архитектурата и урбанизма в пресечната точка на технологията и екологията. Той е завършил архитектура и има докторска степен с отличие от ETSA Мадрид, както и магистърска степен по архитектура в областта на градски дизайн с отличие от Харвардския университет. Докторската му дисертация получава наградата "Антъни Сътклиф" за 2018 г. на Международното дружество по история на планирането.

VÍCTOR MUÑOZ SANZ è professore assistente di progettazione urbana presso la Facoltà di Architettura e Ambiente Costruito della TU Delft. Il suo lavoro esamina l'architettura e l'urbanistica all'intersezione tra tecnologia ed ecologia. Ha conseguito una laurea in Architettura e un dottorato di ricerca con lode presso l'ETSA di Madrid e un Master of Architecture in Urban Design, con lode, presso l'Università di Harvard. Il suo dottorato ha ricevuto il premio Anthony Sutcliffe Dissertation Award 2018 della International Planning History Society.

ORGANIZED BY

MINISTRY OF CULTURE
REPUBLIC OF BULGARIA

THE CHAMBER OF ARCHITECTS
IN BULGARIA

UNION OF ARCHITECTS
OF BULGARIA

WITH THE SUPPORT OF

SOFIA MUNICIPALITY
IZGREV DISTRICT

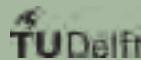
TUNDJA MUNICIPALITY
VILLAGE POBEDA

VIDIN MUNICIPALITY

STATE AGENCY ARCHIVES

ADVISORY BOARD

ARCH. MARTIN Hristov

ARCH. IVAN KOLEV

ARCH. MARTIN MIKUSH

ARCH. IVAYLO PETKOV

ARCH. EMILIA USHAKOVA

ARCH. EKATERINA DJOUMALIEVA

ARCH. ZDRAVKO KUZMANOV

UNDER THE PATRONAGE OF

ILIANA IOTOVA
VICE PRESIDENT OF THE REPUBLIC
OF BULGARIA

TECHNICAL SUPPORT

LA SOCIETA VENICEARTFACTORY EXHIBITION SERVICES, PROJECT MANAGEMENT,
DIFFRACTION VIDEO PRODUCTION COMMUNICATIONS AND MARKETING SUPPORT IN VENICE
ONVOCADO WEB ENGINEERING
MARIN ZLATEV MOTION GRAPHICS
D3 DESIGN DIGITAL COMMUNICATION
STUDIO FRANK GRAPHIC DESIGN
SCHENKER LOGISTICS
KAPRYZ INVEST LTD PR IN BULGARIA

PRINTED ON CYCLUS 100% RECYCLED PAPER IN
MULTIPRINT BULGARIA